

இயல் - ஐந்து
ஆசிரியர் காட்டும் பெண்கள்
சமுதாயம்

இயல் – ஐந்து

ஆசிரியர் காட்டும் பெண்கள் சமுதாயம்

- 5.0. பெண்ணியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
- 5.1. பெண்ணியம்-சொற்பொருள் விளக்கம்
 - 5.1.1. மேலைநாட்டுப் பெண்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்
 - 5.1.2. அமெரிக்க நாட்டின் பெண்களில் நிலை
 - 5.1.3. ஐரோப்பாவின் பெண்களின் நிலை
 - 5.1.4. இங்கிலாந்தில் பெண்களின் நிலை
 - 5.1.5. பெண்களின் கோட்பாடுகள்
- 5.2.1 பெண்ணிய வகைகள்
 - மிதவாத (அ) தாராளப் பெண்ணியம் (Liberal Feminism)
 - 5.2.2. சமதர்மப் பெண்ணியம்
 - 5.2.3. ஆன்மீகப் பெண்ணியம் (Spiritual Feminism)
 - 5.2.4. கிறித்துவப் பெண்ணியம்
 - 5.2.5. கலாசாரப் பெண்ணியம் (CulturalFeminism)
 - 5.2.6. இல்லறவாழ்வில் பெண்ணியம் (Domestic Feminism)
 - 5.2.7.1.மேலைநாடுகளில் பெண்ணியத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 5.2.7.2. வரலாற்று நோக்கில் பெண்கள் நிலை
 - 5.2.8. சொத்துரிமையும் ஆணாதிக்கமும்
 - 5.2.8.1. ஆணாதிக்கமும் பெண்ணடிமைத்தனமும்
- 5.3. இந்தியப் பெண்கள் நிலை
 - 5.3.1. வேதகால இந்தியப் பெண்கள் நிலை
 - 5.3.2. இந்தியப் பெண்கள் நிலையும் ஆங்கிலேயரும்
 - 5.3.3. தமிழகப் பெண் நிலை வரலாறு

- 5.3.4. பெண்ணின் முதன்மைச் சிறப்பு
- 5.3.5. இல்லறம்
- 5.4. பெண்கல்வி உரிமை
- 5.4.1. சொத்துரிமை
- 5.4.2. திருமண உரிமை
- 5.4.3. மணவிலக்குரிமை
- 5.4.4. மறுமண உரிமை
- 5.4.5. அரசியல் சமூகப் பணிகளில் உரிமை
- 5.4.6. இல்லற உரிமைகள்
- 5.4.7 ஆண் பெண் சமத்துவ உரிமை
- 5.5. நாவல்களில் காணப்படும் பெண்கள்-தாகம்
- 5.5.1. சங்கம்-இலேவாதேவி மூலதனம்
- 5.5.2. குழந்தைத் திருமணம்
- 5.5.3. கைம்பெண் மறுமணம்
- 5.5.4. விதவைமணம் இந்துமத மறுப்பும் பிறமதவிருப்பும்
- 5.5.4.1. விதவைகள் ஏற்படக் காரணங்கள்
- 5.5.4.2. விதவைப் பெண்கள்
- 5.5.5. தீண்டாமைக் கொடுமை
- 5.5.6. கொத்தடிமைகள் துயரம்
- 5.5.6.1. தண்டனைகள்
- 5.5.7. பெண் சிசுக்கொலை
- 5.5.7.1. கருக்கலைப்பு
- 5.5.8.. பாலியல் கொடுமைகள்
- 5.5.9. வரதட்சணை
- 5.5.9.1. திருமணம்

5.5.9.2. கட்டாய திருமணம்

5.5.9.3. தாகம்-மாமியார் மருமகள் சண்டை

5.6.1. திருமணச்சடங்கு

தாகம்-திருமணச்சடங்கு-கவுண்டர்கள் திருமணம்

5.6.2. தாழ்த்தப்பட்டோர் திருமணம்

5.6.3. சங்கம்-திருமணச் சடங்கு

5.7.1. வேலை வாய்ப்பில் சம உரிமையின்மை

5.7.2. சமூகக் கட்டுப்பாடுகள்

5.7.3. போராட்டங்களில் பெண்கள் பங்கு

5.7.4. ஆணாதிக்கச் சமூக மதிப்புகள்

இயல் – ஐந்து

ஆசிரியர் காட்டும் பெண்கள் சமுதாயம்

5.0. பெண்ணியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

‘மங்கையராகப் பிறப்பதற்கு மாதவம் செய்தல் வேண்டும்’ என்பார் கவிமணி. மானுடப் படைப்பில் பெண்ணின் படைப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பாரத நாட்டின் பாரம்பரியத்தில் பெண்களைத் தாயாகவும், சகோதரியாகவும் கருதும் நிலை போற்றத்தக்கதாகும். அந்நியர் ஆதிக்கத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட பண்பாட்டுச் சிதைவின் பின்னணியில் பெண்களின் மதிப்பும், மரியாதையும் கரைந்து போய்விட்டன. பெண்களை இழிவாகவும், அடிமையாகவும் கருதும் நிலையும் நிலவியது. இதனால் பெண்களைச் சுற்றி ஏராளமானப் பிரச்சினைகள் தோன்றின. பெண்களின் பிரச்சினைகளையும், அவற்றிற்கான காரணங்களையும் தெளிவுபடுத்துவதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

5.1. பெண்ணியம்–சொற்பொருள் விளக்கம்

“ஆங்கிலத்தில் ‘Feminism’ என்ற சொல் பெண்ணியம் பற்றிய அறிவுத்துறை சார்ந்த ஒரு சமூக விஞ்ஞானமாகும். இச்சொல் தமிழில் பெண்ணியம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. பெமினிசம் என்ற சொல் தமிழில் பெண்ணியம், பெண்ணிலைவாதம், பெண்ணிலை ஏற்பு, மகளிரியல், பெண்ணலக் கொள்கை என்று வழங்கப்படுகின்றது. இவற்றுள், பெண்ணிலை வாதம் என்ற சொல் ஏற்புடையது. என்றாலும், இது சமூகவியல்

நோக்கில் பெரிதும் எடுத்தாளப்படும் ஒன்றாகும். எனவே கல்வியாளர்கள் பெண்ணியம் என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றனர்.’¹ ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல் வழக்கில் நிலை பெற்று விட்டது. பெண் என்ற சொல்லையே ‘பெமினிசம்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழ் இணைச் சொல்லாக வழங்குவர். எனவே பெண்ணியம் என்பதே பொருத்தமான கலைச்சொல் ஆகும்.

‘Feminism’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் ‘Femina’ என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லின் திரிபு ஆகும். பெண் என்னும் சொல் பெண்மைக்குரிய இயல்புகளை உடையவள் என்று கூறும். இச்சொல் முதலில் பெண்களின் பாலியல் பண்புகளைக் குறிக்கவே பயன்பட்டு வந்தது. பின்பே பெண்களின் உரிமையைப் பேசுவதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்டது. 1889-ஆம் ஆண்டு வரையில் ‘Womanism’ என்ற சொல் பெண்களின் உரிமைப் பிரச்சனைகளையும், அதன் அடிப்படையிலான போராட்டங்களையும் உணர்த்தப் பயன்பட்டு வந்தது. “1890-ஆம் ஆண்டு முதல் ‘Womanism’ என்ற சொல்லின் இடத்தை ‘Feminism’ என்ற சொல் பெற்றது. 1894-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த ‘ஆக்ஸ்போர்டு’ ஆங்கில அகராதியில் முதன் முதலாக இச்சொல் எடுத்தாளப்பட்டது. ஆக்ஸ்போர்டு அகராதி ‘பெமினிசம்’ என்ற சொல்லுக்குப் பெண்களின் தேவையை நிறைவேற்ற அவர்கள் சார்பாக வாதாடுவது போராடுவது”² என்ற பொருளைத் தருகிறது.

“சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கிலத் தமிழ்ப் பேரகராதி ‘Feminism’ என்பதற்குப் ‘பெண் உரிமை ஏற்புக் கோட்பாடு’, ‘பெண்ணுரிமை ஆதரவு’ என்று கூறும் பொருள் பொருத்தம் உடையதாகும்.”³

“Delux என்ற ஆங்கிலத் தமிழ்ப் பேரகராதி பெமினிசம் என்பதற்குப் பெண்களின் உரிமையை வற்புறுத்தும் ஓர் இயக்கம் என்று விளக்கம் தருகிறது. பெண்ணியத்தை ஓர் இயக்கம் என்று மேலும் விளக்குகிறது.”⁴

எனவே, “பெண்ணியம் என்ற கருத்தியல் அல்லது கோட்பாட்டுக்கு (Concept) காலம், இடம், நோக்கம் அகியவற்றின் அடிப்படையில் தேவைக்கு ஏற்ப பொருள் அமைதல் இயற்கையாகும். கார்டன் (Garden) என்பவர் பெண்களின் தாழ்வுநிலையை ஆராய்ந்து அதை மாற்ற மேற்கொள்ளப்படும் வழி முறைகள் ‘பெண்ணியம்’ என்கிறார். புட்சர் என்பவர் ‘பெண்ணியம்’ என்பது, பெண்களின் பாலினப் பாகுபாட்டால் அனுபவிக்கும் தனிப்பட்ட பொருளாதாரத் துன்பங்களை எதிர்த்து மேற்கொள்ளும் இயக்கம்”⁵ என்பார்.

பெண்ணியம் இயக்கம் உலகளவில் அரசியலிலும், பண்பாட்டிலும், பொருளாதாரத்திலும், ஆன்மீகத்திலும், பெருத்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பார் ‘கார்லப் பன்ச்’ என்பவர். பெண்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருவது மட்டுமல்ல. சமூகத்தையே மாற்றியமைக்க முயல்வதாகும் என்று கூறினார்.

தெற்காசிய நாடுகள் பெண்கள் சமூகத்திலும், அலுவலகங்களிலும் வீட்டினுள்ளேயும், நசுக்கப்படுவது பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியையும், அந்நிலையை மாற்றி அமைக்க ஆண்களும், பெண்களும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு செயல்படும் முயற்சிகளும் என்ற பொருளில் பெண்ணியத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர் எனலாம்.

மேற்கூறிய விளக்கங்களின் அடிப்படையில் பெண்ணை கருப்பொருள்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பட்டியலிடலாம்.

1. “பெண்ணை அனைத்துவகைப் பெண்களுக்கும் உரிமை வேண்டுவது. ஆண் பெண் சமத்துவ உரிமைகள், பெண்கள் தாம் மேற்கொள்ளும் அனைத்து வகை வாழ்க்கை முறைகளுக்கும் பணிகளுக்கும் உரிமையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. பெண்களின் உரிமையைப் பறித்து அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அனைத்தையும், பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் அனைத்தையும் நீக்குதல்.
3. பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஊட்டி, அவர்களை ஒன்றுபடுத்தித் தம் உரிமைக்குப் போராடுதல், இயக்க ரீதியாக ஒன்றுபடுதலும் போராடுதலுமாகும்.
4. பெண்களுக்குப் பொருளாதாட்சுதந்திரத்தை நிலை நாட்டுதல்.
5. ஆணாதிக்கத்தை அடையாளம் கண்டு அதனை எதிர்த்தல்.
6. பெண்களின் மீதான அனைத்து வகை ஒடுக்கு முறைகளையும் ஆராய்ந்து அதனைப் போக்குவதற்கான தீர்வுகள், விடுதலை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல்.

7. சுருக்கமாகச் சொன்னால் பெண்ணின் நலனைப் போற்றுதலும், அதனை அடைதலும், அடைந்தவற்றைக் காத்தலும் ஆகும்.”⁶

5.1.1. மேலைநாட்டுப் பெண்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் தொழிற்புரட்சியின் விளைவாகவும், பெண்கல்வியின் தாக்கத்தாலும், சமூக, பொருளாதார மத, அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதனால், பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறி பிற தொழில்களில் ஈடுபட வேண்டியதாயிற்று. அதனால், ஏற்கனவே நிலவிய மரபு சார்ந்த பெண்ணியம் மாறுதல் பெற்றுப் புதுவகைப் பெண்ணியமாகத் தோன்றலாயிற்று.

5.1.2. அமெரிக்க நாட்டின் பெண்களில் நிலை

அமெரிக்காவில் 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெண்ணியத்தில் மாற்றங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. புராட்டஸ்டண்டு மதத்தின் ஒரு பிரிவினரான குவாக்கர்கள் (Quakers) சமூக ஒழுக்கச் சீர்த்திருத்தங்களில் ஈடுபட்டனர். பெண்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் அளித்தனர். பெண்கள் சர்ச்சுப் பணிகளில் பாதிர்களாகவும், பொதுக் கூட்டங்களில் பேசவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். குடி ஒழிப்பு இயக்கத்திலும், அடிமை ஒழிப்பு இயக்கத்திலும் குவாக்கர்கள் பங்கு பெற்றனர். புராட்டஸ்டண்டு மதத்தின் மற்றொரு பிரிவினரான யூனிடேரியன்களும் பெண்ணின் எழுச்சியில் பங்கு கொண்டனர். பெண்களுக்குக் கல்வியறிவை அளித்தனர். பெண்களுக்கான கட்டுப்பாடுகளை நீக்கினார். ஏவாஞ்சிலிகள் 1830-களில் விலைமாதரை

வழிபடுத்தும் பணியிலும் ஈடுபட்டனர். பெண்கள் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட பெருவாய்ப்புக் கிட்டியது.

1819-ல் 'வால்ட் விட்மன்' என்பவர் மேற்கூறிய இயக்கங்களால் உந்தப்பெற்று பெண்விடுதலை சமத்துவம் என்பவை பற்றி கவிதைகள் எழுதினார். விட்மன் சிறந்த அமெரிக்க ஜனநாயகக் கவிஞர் ஆவார். இவர் பெண்களின் எதிர்கால நிலையை லட்சியப்பூர்வமாகத் தந்தார்.

செனகா பால்ஸ் (Seneca pasls) என்ற இடத்தில் 1848-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பெண்கள் மாநாடு, உலகப் பெண்களின் வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாகும். அதில் அமெரிக்காவில் சுதந்திரப் பிரகடனத்தைப் பின்பற்றிய பெண்களின் உரிமை அறிவிப்புத் தீர்மானம் வெளியிடப்பட்டது. பெண்களின் சமத்துவம், உரிமை, ஆணாதிக்கத்தின் கொடுமை ஒழிப்பு, பெண்களுக்கு முன்னேற வாய்ப்பும் ஊக்கமும் அளித்தல் போன்றவைகள் இடம் பெற்றன. பெண்கல்வியும் சொத்துரிமையும், பொது வேலைவாய்ப்பையும் வலியுறுத்தினார். பெண்ணிய இயக்கங்கள் 1869-ல் பெண்களுக்கான அரசியல் உரிமைகளையும், ஒட்டுரிமைகளையும் பெறும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இப்போராட்டத்தில் பெண்ணின் இயக்கங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து ஒற்றுமையுடன் ஈடுபட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அமெரிக்கப் பெண்களிடையே 1920 தொடங்கித் தீவிர மாற்றங்கள் தோன்றின. சோசலிச உணர்வு, தோற்ற மாற்றங்கள், உடைமாற்றம் நவீன உடையலங்காரம், புகை பிடிக்கும் வழக்கம் போன்ற போக்குகள் தோன்றின.

பல பெண்ணலச் சட்டங்கள் தோன்றின. அமெரிக்கப் பெண்கள் ஐரோப்பியப் பெண்களை விடத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டனர். இது பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு உந்து சக்தியையும் உத்வேகத்தையும் கொடுத்தது.

5.1.3. ஐரோப்பாவின் பெண்களின் நிலை

ஐரோப்பாவில் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய பெண்ணிய வளர்ச்சி 19-ஆம் நூற்றாண்டில் விரிவடைந்து 20-ஆம் நூற்றாண்டில் முழுமை பெற்றது எனலாம். குலேக்கர்கள், ஏவாஞ்சிலிகர், யூனிடேரியன்கள், சோஷலிசவாதிகள், கவிஞர்கள், அறிஞர்கள் போன்ற பல திறத்தார் ஐரோப்பியப் பெண்ணிய வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆவார்கள். அமெரிக்காவைவிட இங்கிலாந்தில் ஏவாஞ்சிலிகள், பெண் முன்னேற்றம், சீர்திருத்தம், விலைமாதர் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றில் பெரும் பங்கு கொண்டனர். யூனிடேரியன்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகும். பெண்ணுரிமை இயக்கத்தின் ஆணிவேராக மேரி ஊல்ஸ்டோன் கிராப்ட், ஜான்ஸ்டுவர்ட் மில் ஆகியோர் விளங்கினர். வில்லியம் காட்லின், மேரி வோல்ஸ்டோன் கிராப்ட் (1759-1797) ஆகியோர் தம்பதிகள் ஆவார். இவர்களின் மகள் மேரி என்பவள் ஆங்கிலப் பெண்ணுரிமைகள் கவிஞர் ஷெல்லியின் மனைவியாவாள். “வில்லியம் காட்வினின் ‘அரசியல் நீதி’ (Political Justice) என்ற நூலில் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் பேரளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர் ஆண் பெண் சமத்துவம், விதவைக் காதல் ஆகியவற்றின் தேவைகளைக் கூறுகிறார். இங்கிலாந்து நாட்டின் தத்துவச் சிந்தனையில் வில்லியம் காட்வினின் அரசியல் நீதி என்ற நூல் பெரும்

தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என ஆஸ்லிட் (Hazlit) என்ற எழுத்தாளர் கூறியுள்ளார்.’’⁷

மேரி ஊல்ஸ்டோன் கிராப்ட் பெண்ணியவாதிகளில் முற்பட்ட மூத்தவர், பெண்ணியச் சிந்தனை வளர்ச்சியில் இன்றியமையாத இடம் பெற்றவர். இவர் எழுதிய ‘பெண்களின் உரிமை சாசனம்’ என்னும் நூல் புகழ் வாய்ந்தது. பெண்ணுரிமைப் பேராட்டத்தை வற்புறுத்திய மேரியின் கோட்பாடுகள் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகிறது.

அவர் பெண் காம இச்சைக்குரிய கருவியல்ல. பெண் என்பவள் ஒரு மனிதப் பிறவி என்றார். சமுதாயம் தேவையில்லாமல் பெண்களைக் குடும்ப அடிமைகளாகவும், காமப் பொருளாகவும் பயன்படுத்துகின்றது என்றார். பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் சமுதாயம் அவர்களை அடிமைகளாக வாழ வைத்துள்ளது. மேலும், அடிமைகள் எவ்வாறு சொத்துக்களாகக் கருதப்பட்டனரோ, அவ்வாறே பெண்களும் தற்காலத்தில் உமைப் பொருளாகக் கருதப்படுகின்றனர். இதுவே பல்வேறு வகைத் தீமைகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

சமஉரிமை சமவாழ்க்கையுடன் அரசியலில் ஈடுபடுமளவிற்குப் பெண்கள் பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றார். மேரியின் மாணவி மேர் ஹெய்ஸ் பெண்களின் வரலாறு என்னும் நூலை எழுதினார். இவரது பெண்ணுரிமை பற்றிய கோட்பாடுகள் அறிவியல் பூர்வமாக அமைந்தன.

பார்பாரா ஸ்மித் என்பவர் 1965-லிருந்து பெண்கள் சொத்து உரிமைக்குப் போராடியதோடு அதற்கெனப் பத்திரிகையும் நடத்தினார். 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சோசயலிசவாதிகளில் பலர் பெண்களின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டனர். செயிண்ட் சிமான், ராபர்ட் ஓவன், சார்லஸ் யூரியர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். பெண்கள் தங்கள் கீழான நிலைமையை எதிர்ப்பின்றி ஒத்துக் கொண்டுள்ளதைக் கண்டித்தனர். முதலாளித்துவம் பெண்ணின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகவுள்ளதை விளக்கினார். “1920-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் இங்கிலாந்தில் பல பெண்ணிய இயக்கங்களும், போராட்டங்களும் தோன்றின. பெண் உரிமைக்கு ஏற்ற பல சட்டங்கள் ஏற்பட்டன. ஐரோப்பியப் பெண்கள் பெரும் மாறுதலுக்கு உள்ளானார்கள். வாழ்க்கைப் போக்கு மாறியது. சமத்துவம் நிலவியது. பொதுப் பணிகளில் பங்கு கொண்டனர். பெண் உரிமைகளின் பேரால் சில வேண்டத்தகாத, விபரீதப் போக்குகளும் தோன்றின”⁸ எனலாம்.

5.1.4. இங்கிலாந்தில் பெண்களின் நிலை

இக்காலகட்டத்தில் இங்கிலாந்திலும் பல்வேறுபட்ட நோக்கங்களுடன் பெண்ணியவாதிகள் சிறு சிறு அமைப்புகளாகச் செயற்பட்டனர். அவர்களை ஒன்று திரட்டி செயல்பட வைப்பது கடினமான செயலாக இருந்தது. ஆயினும் பெண்களின் தேசிய ஒருங்கிணைப்புக்குழு என்ற ஒன்று பெண் உரிமை இயக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்தது. மேலும் பத்திரிகைகளின் மூலமும், ஆர்ப்பாட்டங்கள் மூலமும் பெண்ணியவாதிகள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர்.

5.1.5. பெண்களின் கோட்பாடுகள்

பெண்ணியம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை பெண்கள் சமூகத்தில் தாழ்த்தப்பட்டும், சுரண்டப்பட்டும், அடிமைப்படுத்தப்பட்டும் வாழ்வதன் காரணங்களையும் அந்நிலையை மாற்ற மேற்கொள்ள வேண்டிய வழி முறைகளையும் சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் பல்வேறு கால கட்டங்களில் ஆராய்ந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இவர்களது கருத்துக்கள் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் எனப்படும். இக்கோட்பாடுகள் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை மிதவாதப் பெண்ணியம், மார்க்சிய பெண்ணியம், சோசலிச பெண்ணியம், தீவிரவாதப் பெண்ணியம் எனப்படும். ஒவ்வொரு பிரிவும் பெண்களின் தாழ்நிலை பற்றியும், அத்தாழ்நிலையின் காரணங்களை மாற்ற மேற்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகளைப் பற்றியும் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறுகின்றன. மேலும் ஒவ்வொரு பிரிவும் காலப்போக்கில் தம் கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

5.2.1. பெண்ணிய வகைகள்

மிதவாத (அ) தாராளப் பெண்ணியம் (Liberal Feminism)

மிதவாதப் பெண்ணியம் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் அமைந்தது. கடவுளுக்கு முன் எல்லா மனிதரும் சமம் என்ற முறையில் ஆண்-பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியது. பெண் விடுதலை, சமத்துவம் ஆகியவற்றைப் போராட்டங்களின் மூலமாகவின்றிச் சமூகச் சீர்திருத்தம், சட்டங்கள் இயற்றுதல் கல்வியறிவை மேம்படுத்துதல், எல்லாவகையான வாய்ப்புகளைத் தருதல், சமூக மாற்றம் ஆகியவற்றைப் பெரிதும் ஆதரித்துப் பேசி, செயல்படுத்துவது ஆகும். மிதவாதப் பெண்ணியம் குடும்ப அமைப்பு,

திருமணம், குழந்தைப்பேறு ஆகியவற்றைப் போற்றியது. இவற்றிலும் பெண் உரிமை, சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியது. மிதவாதப் பெண்ணியம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பல மாற்றங்களை ஓட்டுரிமை, வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றைப் போராடிப் பெற்றுத் தந்தது.

5.2.2. சமதர்மப் பெண்ணியம்

காரல் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் கருத்துகளின் அடிப்படையில் பொதுவுடைமை, சோசியலிசம் என்னும் சமதர்மம் ஆகிய கொள்கைகள் எழுந்தன. தந்தைவழிச் சொத்துரிமையே பெண் அடிமைக்குக் காரணமாகும். குடும்பம் என்ற அமைப்பில் பெண் அடிமையாக இருக்கிறாள். இலவசமாக உழைக்கிறாள். சுரண்டப்படுகிறாள். முதலாளித்துவ அமைப்பே பெண்ணடிமைக்குக் காரணமாகும். தொழிற்சாலைகளில் பெண் உழைப்பு குறைந்த கூலிக்குச் சுரண்டப்படுகிறது. எனவே சொத்துரிமையை ரத்து செய்து, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமமாகக் கூலி தருதல் வேண்டும். குடும்ப வாழ்வில் பெண்ணுக்கு ஆண்கள் உதவ வேண்டும். குடும்ப வேலைக்காகப் பெண்ணுக்கு ஊதியம் தரவேண்டும் என்று இவ்வகையினர் வற்புறுத்தினர்.

அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பியாவிலும் சோசியலிசவாதிகள், பெண்களின் உரிமைக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபட்டனர். விடுதலைக் காதலை எதிர்த்தும், பெண்களின் ஒழுக்கம், பண்பாடு, குழந்தைப்பேறு, பண்புகள் ஆகியவற்றை ஆதரித்தும் பெண்களுக்காக லெனின் குரல் கொடுத்தார்.

5.2.3. ஆன்மீகப் பெண்ணியம் (Spiritual Feminism)

மதம் பற்றிய கருத்து வளர்ச்சியையும் பெண்களிடம் உண்டாக்குவதே ஆன்மீகப் பெண்ணியமாகும். மதத்தின் அடிப்படையில் பெண்கள் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதைக் கண்டறிந்த பெண்ணியவாதிகள் அதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெண்களிடம் உண்டாக்கவும், மதத்தில் பெண்களுக்குரிய உரிமையை நிலைநாட்டவும் முயன்றனர். இறைவனுக்கு முன் பால் வேறுபாடு கூடாது. எல்லாரும் சமம் என்பதை வலியுறுத்தினர். கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டு 'எலிசபெத் கேடிஸ்டாண்டன்' என்ற பெண் பெண்களின் வேதம் என்ற நூலில் கிறித்துவ வேதத்திலுள்ள பெண்களைப் பற்றிய கருத்துக்களடங்கிய சில பக்கங்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இது ஆன்மீகப் பெண்ணிய நோக்கில் எழுதப்பட்ட முதல் நூலாகும்.

பழங்காலத் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு, மதத்தில் பெண்களுக்கு உரிய இடம், பெண்ணை மையமாகக் கொண்ட மதச்சடங்குகள் பெண்களின் இயற்கை மருத்துவம் ஆகியன பற்றியும் ஆன்மீகப் பெண்ணியவாதிகள் ஆராய்ந்து கூறினர். ஆன்மீகப் பெண்ணியவாதம் மதத்தில் பெண்மையின் இருப்பு நிலை, பங்கு பற்றியது இன்றியமையாதது என்று ஒரு சாராரும், இது பெண்ணிய வளர்ச்சியைப் பிறப்படுத்திவிடும் என்று மற்றொரு சாராரும் கூறி, கருத்து வேறுபாடு கொள்கின்றனர். தீவிரப் பெண்ணியவாதிகள் தந்தைவழி ஆட்சி முறையை ஆதரிக்கும் மதக்கொள்கையைக் கண்டிக்கின்றனர்.

5.2.4. கிறித்துவப் பெண்ணியம்

கிறித்துவ வேதமாகிய பைபிள் கூறுவதற்கும், கிறித்துவ மடாலயங்களில் பெண்களை ஒடுக்கி அடக்கியாள் உதர்தும் இடையே ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டுள்ளதைக் கண்டு, கிறித்துவ மடாலயங்களில் பெண் உரிமையை நிலைநாட்டத் தோன்றியது. கிறித்துவப் பெண்ணியம் கிறித்துவ மதத்தில் சீர்த்திருத்தம் வேண்டும் என்றும், மடாலயப் பொறுப்புகளில் பெண்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இப்பெண்ணியவாதிகள் வற்புறுத்தினர்.

5.2.5. கலாசாரப் பெண்ணியம் (Cultural Feminism)

பெண்கள் தங்கள் கலை உணர்வை, கவிதை, இசை, கலை, நாடகம், நாட்டியம், மதம், விஞ்ஞானம், மருத்துவம், கைவினைத் தொழில்கள் ஆகியவைகளில் பெண்ணை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்க முற்பட்டதின் விளைவே கலாசாரப் பெண்ணியம் ஆகும். பழைய மரபுக் கலாச்சாரத்திற்கு மாறாகப் புதிய கலாசாரத்தை உருவாக்குவது. பெண் தெய்வ வழிபாட்டை முன் நிறுத்துவது. கலைத்துறையில் ஆணாதிக்கத்தை அகற்றி, ஆண்-பெண் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுவது இப்பெண்ணியத்தின் நோக்கமாகும்.

5.2.6. இல்லறவாழ்வியல் பெண்ணியம் (Domestic Feminism)

பெண்கள் உடலியல் அடிப்படையில் இல்லம் சார்ந்தவர்கள். வெளியுலகப் பணிகளுக்குத் தகுதியற்றவர்கள் தாய்-மனைவி என்ற இல்லப் பணிகளுக்கு மட்டுமே தகுதியுடையவர்கள். ஆகவே இல்லப் பணிகளை

ஆற்றும் தகுதியை வளர்த்துக் கொண்டால் போதுமானது என்று இல்லறப் பெண்ணியவாதிகள் கருதினார்கள். ஆனால் காலப்போக்கில் வளர்ந்த பெண்ணியம் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மறுத்து ஒதுக்கப் பெற்றது.

5.2.7.1. மேலைநாடுகளில் பெண்ணியத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் தோன்றுவது வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிகோலும். 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வழக்கிலிருந்த சமூக மதிப்பீடுகள் அனைத்தும் சமயச் சார்புடையன. சமுதாயத்தில் மதம் முழு ஆதிக்கம் செலுத்தியது. அம்மதத்தைச் செயற்படுத்தும் மதத்தலைவர்கள் கடவுள்களுக்கிணையாக மதிக்கப்பட்டு வந்தனர். சமூகத்தில் நிலவி வந்த தீமைகளும் மதத்தின் அங்கீகாரத்தோடும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்தன.

18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய சமுதாயத்தில் சில மாற்றங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. புதுமைக் கருத்துக்கள் ஏற்பட்டன. இக்கால கட்டத்தைப் பகுத்தறிந்து தெரியும் காலம் (age of reason / age of enlightenment) என்றழைத்தனர். சமூகத்தில் பரம்பரையாக வழங்கி வந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள், ஆதிக்கம் முதலியவற்றை வலியுறுத்தும் மதிப்புகள் யாவும் விவாதத்திற்கு உரிய பொருளாயின. இவை உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளாகக் கருதப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டன. சமத்துவம், தனிமனித சுதந்திரம், குடியாட்சி, எல்லோருக்கும் ஒரே நியதி என்ற புதிய சமூக மதிப்புகள் உருவாகத் தொடங்கின.

5.2.7.2. வரலாற்று நோக்கில் பெண்கள் நிலை

தாய்த்தலைமை ஏற்றுப்பெண் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலமும், பெரும்பாலும், பெண்கள் உரிமையுடன் வாழ்ந்த வடஇந்திய வேதகாலமும், தமிழகச் சங்க காலமும் எண்ணத்தக்கது. இந்தியா முழுவதிலும் பெண்ணடிமை தோன்றி, உரிமையின்றித் தாழ்ந்த இடைக்காலமும், பிற்காலமும், இருந்தது. இந்தியப் பெண்ணியத்தின் எழுச்சியைக் கொண்ட 19-ஆம் நூற்றாண்டும், இந்திய தேசிய எழுச்சி தோன்றிய 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலமும் பெண்ணிய முன்னேற்ற காலம் எனலாம்.

மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் அரசுகள் தோன்றுவதற்கு முன் ஆண்-பெண் வேறுபாடு இன்றி மக்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். வேட்டையாடுதலும், உணவு சேகரிப்பதும், உள்ளதைப் பங்கிட்டு வாழ்வதும், பகைவர்களுடன் போர் செய்வதும் அக்கால வாழ்க்கை முறையாக இருந்தன. சொத்துரிமை தோன்றாத காலம் அது. அக்காலத்தில் பெண்ணே தலைமை பெற்று விளங்கினாள். போர், வேட்டையாடுதல், சேகரித்த உணவைப் பங்கீடு செய்தல், குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்த்தல் முதலிய அனைத்துச் சமூகப் பணிகளையும் தாய் தலைமை ஏற்று நடத்தினாள். இதனைத் தாய்த் தலைமைச் சமூகம் என்பர். தாய்த் தலைமை ஏற்ற சமூகத்தில் சொத்துரிமை பெண்களிடமிருந்து ஆடு, மாடு, வீடு, போர்க்கருவிகள் போன்றவையே அவர்களின் சொத்துக்களாகும். பெண்களுக்கும் பாலுறவில் சுதந்திரம் இருந்தது. “தாய் தலைமை ஏற்ற காலத்தில் பெண் முதன்மை பெற்று விளங்கினாள். அந்த நிலையை அறிஞர்கள் பலவாறு எடுத்துரைப்பார். தாய்த்

தெய்வ வழிபாடே முதன் முதலில் உலகில் தோன்றியது என்றும், போரில் தாய் தலைமை ஏற்று வெற்றி பெற்ற போர்க்குணத்தின் உருவகமே கொற்றவை என்றும் கூறுவர்.”⁹

5.2.8. சொத்துரிமையும் ஆணாதிக்கமும்

சொத்துரிமை ஆணின் கைக்கு மாற்றிய போதே பெண் அடிமை தோன்றியது. ஆண் குடும்பத்தலைமை ஏற்ற போது பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்ட அவனுக்குத் துணை தேவைப்பட்டது. எனவே பல மனைவியரை மணந்தான் நிறைய பிள்ளைகள் பெற்றான். அவர்களின் துணையோடு உற்பத்தியைப் பெருக்கிச் சொத்துக்களை அதிகரித்தான்.

இதனைப் “பெண் பொருளாதாரச் சுதந்திரைத்தைப் பறிகொடுத்தாள். கணவனின் சொத்தாக மாறினாள். அடிமையானாள். இதுவே பெண்ணின் அடிமை வாழ்வின் தொடக்கமாகும்.”¹⁰ என்ற வரிகள் காட்டும்.

5.2.8.1. ஆணாதிக்கமும் பெண்ணடிமைத்தனமும்

ஆணாதிக்கம் நிலைபெறுவதற்குச் சமூகச் சட்டமும், வழக்கமும் மரபும் துணையாயின. அதில் வெற்றியும் பெற்றது. ஆண்கள் தலைமை ஏற்கவும், சொத்துரிமையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும், காம இன்பம் துய்க்கவும் பெண்ணைப் பிள்ளைப் பெறும் இயந்திரமாக்கித் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டனர்.

மேலும் “ஆணாதிக்கம் பெண்ணுக்குக் கற்பு என்பதைப் படைத்துக் காலமெல்லாம் பெண் அதற்குக் கட்டுப்பட்டுக் கணவனின் அடிமையாக வாழ

வகை செய்து கொண்டது. அது இந்துப் பத்தினித் தர்மம் எனப்பட்டது. இவ்வாறு ஆணாதிக்கம் படிப்படியாக காலந்தோறும் பெண்ணுரிமையைப் பறித்து முழுதும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டது”¹¹ எனலாம்.

“உலகில் பழங்காலத்தில் ஓரளவு உரிமை பெற்றிருந்த பெண்கள் நிலை மெல்ல மெல்ல மாறி உரிமையிழந்து அடிமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. உலகெங்கும் பெண்கள் நிலை தாழ்ந்துவிட்ட நிலையையே வரலாற்றில் காண்கிறோம்.”¹²

5.3. இந்தியப் பெண்கள் நிலை

வேதகாலம் முதல் பெண்கள் வரலாறு பலவித வளர் நிலை எட்டியது. என்றாலும் 20-ம் நூற்றாண்டில் தான் அது முழு வளர்ச்சி பெற்றது.

5.3.1. வேதகால இந்தியப் பெண்கள் நிலை

இந்திய வரலாற்றில் வேதகாலம் கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை எனலாம். பெண் குழந்தைகளை வேதகால மக்கள் வரவேற்கவில்லை. என்றாலும், பெண்குழந்தைகள் பரிவோடும் பாசத்தோடும் வளர்க்கப் பெற்றனர். பெண்கள் பருவம் வந்த பிறகே மணம் செய்து கொண்டனர். காதல் திருமணம் தடை செய்யப்படவில்லை. பலதார மணம் வழக்கில் இருந்தது என்றாலும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதே வரவேற்கப்பட்டது. கைம்பெண்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படவில்லை. மறுமணம் அனுமதிக்கப்பட்டது. கைம்பெண்கள் கணவனின் சகோதரனுடனோ நெருங்கிய உறவினனுடனோ பிள்ளை பெற்றுக் கொள்ளும் முறை வழக்கிலிருந்தது. பெண்களுக்கு மணவிலக்கு, மறுமண உரிமை இருந்தது.

சமயப்பணிகளில் கணவனும் மனைவியும் சம உரிமை பெற்றிருந்தனர். பெண்கள் பொதுவாழ்விலும் பங்கு கொண்டு பணியாற்றினர்.

வேதகாலத்தில் பெண்கல்வி நிலவியது. பெண்கள் பலர் கவிபாடுவதில் திறமையும், இலக்கண இலக்கியங்களில் புலமை பெற்றும், தத்துவ சாத்திரங்களில் விற்பனர்களாகவும் விளங்கினர். பெண்கள் கல்வி கற்கவும் ஆண்பிள்ளைகளுடன் ஒன்றாக உபநயனம் செய்யவும் கல்வி பெறப் பெண்களுக்கு எத்தகைய தடையும் விதிக்கப்படவில்லை.

இவை அனைத்தையும் குழி தோண்டிப் புதைத்த தர்மம் மனு தர்மமாகும். இதற்குப் பின்னர் மனுதர்மம் பெண்ணைப் பெரிதும் இழிவுப்படுத்தியது. மனித உரிமைகளைப் பறிக்கும் சாஸ்திரம் என்று மனுதர்மத்தைக் கூறலாம் என்பதன் மூலம் பெண்ணடிமையின் தொடக்கநிலையை அறியலாம்.

கி.மு. ஆறு, அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னரும் பௌத்த சமண மதங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன. அவைகளின் மேலாதிக்கம் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மங்கியது. இக்காலத்தில் பெண்கள் உரிமை பெற்றும் கல்வியிற் சிறந்தும் விளங்கினர் என்றாலும் பெண்கள் துறவு பூண்டு சமயப் பணிகளில் ஈடுபடும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. பௌத்த சங்கங்களிலும், சமணப் பள்ளிகளிலும் பெண்கள் துறவு மேற்கொண்டு ஒருங்கு திரண்டனர். மகாவீரர் காலத்தில் முப்பத்து ஆயிரம் பெண்கள் துறவு பூண்டனர் என்றும் அறிகிறோம். துறவு மார்க்கத்தில் பெண்கள் ஈடுபடும் புதிய

போக்கு இச்சமங்களினால் தோற்றம் பெற்றது. பிற்காலத்தில் சமய வாழ்க்கையில் பெண்கள் துறவறம் கொள்ளும் போக்கைக் காணலாம்.

இந்திய வரலாற்றின் இடைக்காலத்திலும், பின்னரும் கி.பி. 1800 வரையிலும் பெண்கள் நிலை படிப்படியாய்த் தாழ்ந்து, உரிமையற்று அடிமைநிலை வந்து எய்தியது. தரும சூத்திரங்கள் ஸ்மிருதிகள் அவற்றின் விளக்க உரைகள், சமயச் சாத்திரங்கள் ஆகியன பெண்கள் நிலை தாழ்ந்த வரலாற்றை விளக்குகின்றன. இந்த இடைக்காலத்தில் குழந்தை மணம், சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம், மணவிலக்கு உரிமை மறுப்பு, மறுமணம் செய்யத்தடை, பலதார மணம், கைம்மைக் கோலம், கல்வி அறிவுக்குத் தடை, நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள், கோசா முறை போன்ற தீமைகள் இடம் பெற்றன. ஸ்மிருதிகள் காலமே பெண்ணடிமை தோன்றிய காலம் என்று திரு.வி.கவும் கூறினார்.

கௌதமரின் தர்ம சாஸ்திரத்தில் பெண்களின் திருமணம் பற்றிய கட்டுப்பாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. பெண் சமயச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்ளவும் விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன, கற்பு வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

புத்த யானா என்ற சட்ட வல்லுநர் முதன் முதலாகப் பெண் சுதந்தரமாக இயங்க இயலாதவள் என்றார். ஒரு மனைவிக்குப் பெண் குழந்தை மட்டுமிருந்தால் ஆண் குழந்தை வேண்டிக்கணவன் வேறு பெண்ணை மணக்கலாம் என்றார். பலதார மணம் போற்றப்பட்டது. விதவைக்குக் கட்டுத்திட்டங்களை வகுத்தார். பெண்கட்குச் சொத்துரிமையை மறுத்தார்.

அவள் ஒரே குழந்தையாக இருந்தாலும் சொத்துரிமையே இல்லை என்றார். 'ஆபஸ்தம்பர்' என்பவர் விதவை மணம், கலப்பு மணம், மறுமணம் ஆகியவற்றை முழுவதுமாக மறுத்தார். மனைவி என்பவள் கணவனுக்கு ஓர் ஆபரணம் என்று கூறிய பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கு வித்திட்டார். பெண்ணடிமைக்குக் காரணமானவர்களாக வசிஸ்டர், கௌடில்யர், யாக்ஞவல்கியார், ஆங்கிரசு, மனு போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுள் மனுவே பிற்காலத்தில் பெரிதும் போற்றப்பட்டவராவார், மனுதர்மம் இந்து தர்மத்தின் சட்டப் புத்தகம், வேதம், மனித சகோதரத்துவம், மனித நேயம், சமத்துவம், பெண்ணின் இயற்கைப் பெருமை அனைத்தையும் குழி தோண்டிப் புதைத்த தர்மம் மனு தர்மமாகும். மனுதர்மம் பெண்ணைப் பெரிதும் இழிவுப்படுத்தியது. மனித உரிமைகளைப் பறிக்கும் சாஸ்திரம் என்று மனுதர்மத்தைக் கூறலாம் என்பர். பெண்களின் இயல்புகளாக மனு கூறியதாவது,

“காமம், சினம், பொய், துரோகம், எண்ணம், ஒப்பனை, இருக்கை, படுக்கை, யாவும் பெண்கள் பற்றியே தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

சூத்திரம்-37

நிலையற்ற மணம் கொண்டவர் மகளிர், நிறை பிறழ்வார். இவை பிறப்போடு வருவன. அழகும் வயதும் பாராது ஆடவரிடத்து மணம் இழப்பதும் அவரியல்பு, நன்கு புரந்த போதும் கணவரது

காவலை அவர் விரும்புவதில்லை. அவர் ஒழுக்கம் கேடுறாது
ஆடவர் கவனமாய்க் காக்க வேண்டும்.

சூத்திரம்-35

மாதர் கற்பற்றவர் என்றே நூல்கள் யாவும் கூறும்

சூத்திரம்-39

இளமையில் தந்தை பருவத்தில் கணவனை, முதுமையில்
மக்கள் மாதர்க்குக் காவல், மாதர் எப்பொழுதும்
தனித்திருக்கவே கூடாது.

சூத்திரம்-41

கெடுமணம் உடையவர் மகளிர், எனவே, காவலர் யாவரும்
அனாதரவு செய்யாது, அல்லும் பகலும் காவலிருந்து அவர்கள்
தம்பால் சார்ந்து வாழ்ந்து வரச் செய்க.”¹³

சூத்திரம்-42

“மனுவில் கடுமையான சாதிக்கட்டுப்பாடுகள் கூறப்பட்டுள்ளன.
குழந்தை மணம் சட்டரீதியாக அனுமதிக்கக்கூடாது. விதவை மறுமணம்
கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது. விதவை, கணவன் சொர்க்கத்திற்குச்
செல்வதற்காகக் கைம்மை நோற்க வேண்டும் என்றும், எப்போதும்
கணவனைக் கடவுளாக வணங்க வேண்டும் என்றும் அவன்
நற்பண்புகளற்றானாகிலும் தெய்வம் என்று மதித்தல் வேண்டும் என்றார்.
மேலும் பெண் குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தைக்கும், மங்கைப் பருவத்தில்
கணவனுக்கும், கைம்பெண் ஆண்பின் மகனுக்கும் கட்டுப்பட்டு

வாழவேண்டும் என்றார். மனு ஆணுக்கு ஒரு நீதி பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி என்று தர்மங்கள் வகுத்தார்.”¹⁴

“மகாபாரதக் கதையில் கூறப்படும் பதிவிரதா தர்மம் மனுவின் தருமத்தில் பூர்த்தியடைகிறது. கணவனையே தெய்வம் என்று கொள்ள வேண்டும். அவனையே பதியாகப் போற்றிச் சேவை செய்ய வேண்டும். தருமத்துக்கு மாறான கருமங்களையோ, தன்னுயிருக்கு கேடு வரக்கூடிய செயல்களையோ அவளைச் செய்யுமாறு கணவன் கட்டளையிட்டால் அவற்றை அவள் நிறைவேற்ற வேண்டும். தன் பதிமாட்டு நிறைந்த பக்தி பூண்டிருப்பதே பெண்களுக்குப் பெருமை தருவது. அதுவே அந்தமில்வீடு”¹⁵ என்று கூறும்.

பெளத்த, சமணம் செல்வாக்கு இழந்த போதிலும் அவை போதித்த துறவு மார்க்கம் இந்து சமயத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றது. புராணங்களும், இதிகாசங்களும், துறவு வாழ்க்கையை ஞான மார்க்கம் என்றும், பத்தினித் தர்மம் சொர்க்கம் தரும் என்றும் போதித்தன. எனவே வீட்டுப் பேரின்பம் என்னும் முக்தியை உடைய பெண்களும் துறவு பூண்டனர். இந்தியா முழுவதும் இத்தகைய ஞானப் பெண் மணிகளைக் காணலாம். விதவைப் பெண்கள் பெரும்பாலும் துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர்.

உண்மையிலேயே பெண், விடுதலை, பெண் உரிமை, பெண் சுதந்திரம், இதற்கெல்லாம் என்ன பொருள்? இந்த நாட்டில் இன்று பெண்ணுக்கு இல்லாத உரிமைகள் என்ன இருக்கின்றன? இந்த நாட்டில் இரண்டு தலைமுறைக் காலம் இந்த சுதந்திர இந்தியாவில் பெண் அரசு

நடக்கவில்லையா? மாநிலத் தலைமை, மாவட்டத் தலைமை என்று பதவிப் பீடங்களில் பெண்கள் அமர்ந்திருக்கவில்லையா? சென்ற நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் பெண்ணைப் பள்ளிக்கே அனுப்பத் தயங்கினார்கள்.

- ❖ சிறுமியாக மணம் செய்து கொடுத்தார்கள்
- ❖ பிள்ளை பெறுவதும், அடுப்படியுமே வாழ்க்கை என்று வரையறுத்தார்கள்
- ❖ கைம்பெண் என்று முடக்கினார்கள்
- ❖ வாழாவெட்டி என்று ஒதுக்கினார்கள்
- ❖ மலடி என்று தள்ளி வைத்தார்கள்.

இவையனைத்தும் நியாயமான செயல்களாகக் கருதப்பட்டிருந்தன. சமுதாயத்தின் ஓரத்தில், இழிவென்று அழுத்தப்பட்டவள் தாசி. இன்று இவையெல்லாம் நியாயங்களில்லை என்று சட்டப் பூர்வமாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெண்ணே ஆட்சி பீடத்தில் வந்து அமர்ந்து தன்னை இரண்டாம் பட்சம் என்று ஒதுக்கிய இனத்தார்க்கு நியாயம் சொல்ல வந்து விட்டகாலம் எனவே, இன்று 'பெண்ணடிமை' என்ற ஒரு காலம் நிலவுவதாகக் கொள்வது தவறு! அப்படி ஒரு நிலை சில விதிவிலக்குகள் நேர்ந்தாலும், அதற்குக் காரணம் ஆண் ஆதிக்கம் அல்ல. பெண் தன்னையே விமரிசனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். தவறுகளை நீக்கித் திருத்திக் கொண்டு கிடைத்திருக்கும் வாய்ப்புகளைப் பற்றிக் கொண்டு முன்னேற வேண்டும். இது ஒரு முடிவு. எப்படி முன்னேறுவது?..... சாண் ஏறினால் முழம் சறுக்கும் வரலாறாக இருக்கிறது. பெண் அரசாட்சி இருந்த நாட்களில் தான்

பெண்ணின் மீதான அக்கிரமங்கள் அதிகமாயின. கணவனை இழந்த பெண், பொட்டு வைத்துக் கொண்டு வருகிறாள். அவளுக்கு உங்கள் வாக்குரிமைகளைக் கொடுப்பீர்களா? என்று கிராமவாசிப் பெண்ணிடத்தில் பிரசாரம் செய்வது பலித்தது.

பதவியில் இருப்பவர், பெண் மட்டுமல்ல, அவர் ஒரு கைம்பெண் இவர் தலைமையிலா ஆட்சி? என்ற வினா மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்தது. 'திருமண விழாவில் கச்சேரி செய்ய, பூவும் பொட்டும் இழந்த பெண்ணையா கூப்பிடுவார்கள்! சே! என்று தள்ள முடிந்திருக்கிறது.

'இவளுக்கா உங்கள் வாக்குரிமைகள்? இவள் நடத்தை கெட்டவள் என்று புழுதியை வாரி எறிந்தால், அவள் திறமை எதுவும் தெரியாது.' 'ஓ, இவளுக்கு இந்தப் பதவி எப்படிக் கிடைத்தது? அறிவினால் அல்ல. உடம்பினால் என்று ஒரு பெண் இன்னொரு பெண்ணின் வெற்றியின் காரணத்தை வெளிச்சம் போடமுடிந்தது. என்னடி பத்தினி மாதிரி நடிக்கிறாய்! உனக்கு எதிர்காலம் இல்லாமல் செய்துவிட முடியும்' என்று ஆண் ஆதிக்கமும், 'ஏய் என்ன மிரட்டுறே? உன்னை இந்த இடத்தில் இருந்து கிளப்பாமல் போனால்.... நான்... நானில்லை? என்று சூளுரைக்கும் பெண் சக்திகளும் இதே ஆட்சியில் தருமத்தில் வலிமை பெற்றிருக்கின்றன.

உரிமைகளும் தருமங்களும் அவரவர் ஒழுங்கு மீறும் வசதிகளுக்காகவே வாழ்கின்றன. அரசியலிலிருந்து, அடுப்படி வரையிலும், இதே வசதிகள் நிலைநாட்டப் பெறுகின்றன. ஆனால் கூட்டிக் கழித்துப் பார்க்கும் போது, இழப்பு யாருக்கு?

குடிகார மருமகன், மாமியாராலோ, மனைவியாலோ
 ளரிக்கப்படுவதில்லை. அவன் கோபுரத்தைக் குடிசையாக்கி இடித்து
 கோமகளாக இருந்த மனைவியையும் உறிஞ்சி ஒன்றுமில்லாமலாக்கினாலும்,
 அவன் கட்டிய தாலிக்கு மஞ்சள் வைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறாள். ஓர் ஆண்
 கருவை ஏந்துவதற்காகப் பல பெண் கருக்களை அழிக்கிறாள். அமிலம்
 அரிப்பதுபோல் ளரிந்தாலும் பொறுத்துக் கொள்கிறாள். உதைப்படுகிறாள்.
 இடிபடுகிறாள். சாகாமல் செத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆனாலும் ஆண்
 ஆணாக மேன்மையின் உச்சியிலிருந்து இறங்கி விடவில்லை இவளோ, இனி
 எந்தச் சிறுமையும் இதைவிடப் பாதிக்க முடியாது என்ற அளவில்
 மதிப்பில்லாமல் இழிந்திருக்கிறாள்.

ஆதியிலிருந்து பார்த்தால், இவள் சிறுமைக்கெல்லாம் காரணமாக
 இருப்பது இவள் பிள்ளை பெறும் இயல்பு, கருப்பை, இதிலிருந்து இவள்
 விடுதலை பெற்றாலே, ஆணுக்குச் சமமாக அல்லது மேலாகவே தன்
 ஆற்றல்களை நிரூபிக்க முடியும்.

அவன் போகத்துக்கு எந்த நிலையும் கொடுக்க
 வேண்டியிருப்பதில்லை. இவளோ, பிள்ளையை ஏற்றாக வேண்டியிருக்கிறது.
 அவனுக்காக அதைச் சுமக்க வேண்டி இருக்கிறது. இதற்கு ஓர் ஒழுங்கு,
 கல்யாணம், கற்பு, கைம்மை, இது, அது என்று சமூக நிர்பந்தங்களை ஏற்றாக
 வேண்டி இருக்கிறது. தன் வயிற்றில் வைத்து அந்தக் கருவைப் பாவித்தால்
 மட்டும் போதாது. அவன் நிராகரித்தாலும் இவள் தான் வாழவும், அந்தச்

சந்ததி வாழவும் உழைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தைக் 'குடும்பம்' என்ற அமைப்பு அவளைப் பதப்படுத்தியது.

எனவே, “குடும்பம், கல்யாணம், கருப்பை, ஆதிக்கம் என்ற பிணைப்புகளில் இருந்து விடுதலை பெறுவதே பெண்ணுக்கு உகந்த விடுதலையாகும். இன்றைய பெண்ணியத்தில் பல முகங்களைக் காண்கிறோம். எல்லா முகங்களும் உண்மை போலிருக்கின்றன. ஆனால் முழுதும் அப்படியே என்று நம்ப முடியாமலும் இருக்கிறது. ஆக பெண்ணே, நீ இன்று எந்த வடிவில் இயங்குகிறாய்? உன்னை, இந்த நாட்களின் மின்னனு இயல் சாதனங்கள், எத்தனையோ வடிவங்களில் காட்டுகின்றன.”¹⁶

“பெண்ணே! நீ பெருமை மிக்கவள்! உனக்கு விடுதலை உண்டு! நீ பட்டாம் பூச்சி! தாய்! உலகத்தை ஆக்குபவளும் அழிப்பவளும் நீயே! நீ சுவாசினி! நீ பட்டுச் சேலைகளால், சரிகைப் போர்வைகளால், உன் பூவிலும் மெல்லிய மேனியை அலங்கரித்துக் கொள்ளும் போது, அவை பெருமை பெறுகின்றன. மருதோன்றிச்சாயங்கள், செயற்கைப் பரிமளங்கள் வண்ண வண்ண வாசனை மலர்கள், வெள்ளிக் கொலுசுகள் முத்துவடங்கள் எல்லாமே உன்னால் பெருமை மிக்க சாதனங்களாகின்றன. உன் செவிகளும் நாசியும் துளைக்கப்பட்டு அணி பணிகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கும் போது நீ உலகை ஏற்றம் புரியச் செய்கிறாய்! உன்னால் ஏழை ஆண் வாழ்கிறான், நீ கை வைத்து அழுத்தும் பல்வேறு சோப்பு, அழுக்கு நீக்கும் காரங்கள், உலகத்து மாசுக்களைத் துடைக்கும் வல்லமை பெறுகின்றன. அதனால் கிடைக்கும் ஆணின் பாராட்டினால் நீ சொர்க்கத்தையே மண்ணுலகில் படைத்து

விடுகிறாய்! நீ கையாளும் பாத்திர பண்டங்கள் புதிய விளக்கம் பெறுகின்றன.”¹⁷

“பொருள், வாணிபம், அரசுக்கு, தனிநபருக்கு, நிறுவனங்களுக்கு ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்களுக்கு, பொருள், இலாபம், செல்வாக்கு, வன்முறை, அழிவு எல்லாம் ஒரு நச்சவட்டம். இதில் இருந்து விடுதலை பெறுவதே இன்று பெண் விடுதலை மட்டுமல்ல மானிட சமுதாய விடுதலை, அவள் தன்னைப் பற்றிய இத்தனை மாயக்கருத்துக்களில் இருந்து, விடுபட வேண்டும், அவள் தன்னுணர்வினையே சார்புக் கொடியாக இருந்த நிலையிலிருந்து தள்ளிவந்து தன்னிலிருந்து தான் பிரிக்கப்பட்ட கொடுமையை உணர வேண்டும்.”¹⁸

அவள் மனைவி, சகோதரி, மைத்துனி, மாமியார், நாத்தி என்ற கடமை நிலைகளில் இல்லாமல், மனிதப்பிறவி என்ற நிலையில் தன்னை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். கருப்பை ஆற்றல் உலக இயக்கத்துக்காக இயற்கை அளித்துள்ள ஒரு தன்மை. அறிவு சிந்திக்கும் ஆற்றல் தனக்கு இருக்கிறது. தனக்குக் கருப்பை செயல்பாடு ஒன்று தான் உள்ளது என்ற உணர்விலிருந்து விடுபட வேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் இசைந்து ஒழுங்குபாலிக்கும் போது தான் பூரணமான மனிதத்துவம் எய்திய சமுதாயத்தைப் படைக்க முடியும்.

5.3.2. இந்தியப் பெண்கள் நிலையும், ஆங்கிலேயரும்

இந்தியா முழுவதும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. அப்பொழுது பெண்கள் விழிப்புணர்வுக்கு வழியேற்பட்டது.

1. சமூக மதிப்பில் இழிந்தநிலை
2. சமயத் தத்துவ நோக்கில் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட நிலை
3. கல்வி உரிமையற்ற நிலை
4. அறியாமையிலும் மூடத்தனத்திலும் அமிழ்ந்த நிலை
5. பெண் சிசுக் கொலை
6. பால்ய விவாகம் (குழந்தை மணம்)
7. பெண்களைத் தனிமைப்படுத்துதல்.
8. ஆண்களின் பலதார மணம்
9. தேவதாசி முறை (பொட்டுக் கட்டுதல்)
10. கைம்பெண் மறுமண மறுப்பு
11. சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறுதல் (ஏற்றுதல்)
12. திருமணத்தில் பெண் உரிமை மறுப்பு

இந்தியச் சமயங்களிலும், புராணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும், காவியங்களிலும், தெய்வநிலையில் வைத்துப் பேசப்பட்ட பெண்ணின் தெய்வீகப் பெருமை பெற்ற நிலை நடைமுறையில் மண்ணுக்குத் தள்ளப்பட்டது. சமயத் தத்துவங்களும், சாத்திரங்களும், நீதிநூல்களும் கடவுளின் பெயராலும், தர்மத்தின் பெயராலும் பெண் அடிமைக்குத் துணை ஆயின. ஆண் ஆதிக்கத்தைப் பாதுகாத்து வளர்த்தன. பெண் உரிமையை அழித்தன. பெண் முற்றும் அடிமையானாள்.

இந்தியப் பெண்கள் தம் தாழ்ந்த நிலைமையைத், தங்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியைக், கொடுமையை, அடக்குமுறையை அறியும் அறிவின்றி, அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடந்தனர். மூடத்தனத்தால் கட்டுண்டு கிடந்தனர். அடிமைச் சேற்றில் புதையுண்டு இருந்தனர். அமைதியாக

எதிர்ப்பின்றி தம் நிலையை ஏற்றுத் துன்பத்தில் கிடந்தனர். ஆங்கில ஆட்சியில் விடுதலைப் போராட்டத்தால் இந்த நிலையில் இந்தியப் பெண்ணியம் எழுச்சி கொண்டது.

5.3.3. தமிழகப் பெண்நிலை வரலாறு

சங்ககாலத்தில் பெண்களின் நிலை பொதுவாகச் சிறப்புற்றிருந்தது. இல்லறத்தில் ஈடுபட்டு நன்மக்களைப் பெற்று வளர்த்தல், விருந்தோம்பல், கொடையளித்தல் முதலிய உரிமைகள் பெற்றிருந்தனர். பெண்கள் நாட்டுப்பற்று கொண்ட வீரத் தாய்மார்களாகவும் விளங்கினர். ஆண்களுடன் பொதுவிடங்களில் ஆடல் பாடல்களில் ஈடுபட்டனர். ஆடை அணிகளில் நாகரிகமுற்றிருந்தனர். பெண்கள் கல்வியறிவில் சிறந்து இருந்தனர். சங்க இலக்கியத்தில் பல பெண்பாற் புலவர்கள் காணப்படுகின்றனர். பெண்களுக்குக் கற்பு வலியறுத்தப்பட்டது. என்றாலும் சமூகத்தில் ஆணாதிக்கமே மேலோங்கியிருந்தது. ஆணுக்குக் கற்பு வலியறுத்தப்படவில்லை. பரத்தையை ஏற்கும் சமூகமாயிருந்தது. ஓரிரு பெண்கள் கணவன் இறந்தபின் தீக்குளித்து உயிர்விட்டனர். மற்றவர்கள், கைம்மை நோன்பு நோற்றனர். மணவிலக்கு மறுமணம், விதவை மணம் வழக்கில் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் இல்லை.

கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல், ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரையில் களப்பிரர் காலத்திலும் எட்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலான பல்லவர் காலத்திலும் பெண்கள் நிலை முன்னிலும் தாழ்ந்தது. ஆணாதிக்கம் வளர்ந்தது. பரத்தமை செழித்தது. பௌத்தம், சமண மதங்கள், துறவு

மார்க்கத்தைப் போற்றின. பெண்கள் துறவும் பூண்டனர். பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இயக்கம் வளர்ந்தது. சைவ, வைணவ சமயங்கள் மேன்மையுற்றன. காரைக்காலம்மையார், ஆண்டாள், திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகியோர் பக்தியியக்கத்தைச் சார்ந்த பெண்களாவர்.

5.3.4. பெண்ணின் முதன்மைச் சிறப்பு

இயற்கையே பெண்ணுக்கு முதன்மைச் சிறப்பை அருளியிருக்கின்றது. உயிர்களைப் பிறப்பித்தும், பேணிக்காத்தும் வாழ்நாளெல்லாம் பிறர்க்கு அன்பு செய்யும் அரும் பெருமை கொண்டவள் பெண். பெண்ணின் பெருமையைப் போற்றாத சமயமோ அறிஞரோ இவ்வுலகில் எங்கும் இல்லை எனலாம். உலக வாழ்வு தழைக்க அறம் உரைத்த சான்றோர் திருவள்ளுவர் பெண்ணின் பெருமையை வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்று போற்றுகிறார். இல்லறப் பண்புகள் கொண்ட பெண், தன் கணவனின் வருவாய்க்கேற்ற வகையில் குடும்பம் நடத்தினாள். மனைவி தன்னையும் காத்துத் தன்னைக் கொண்டவனையும் பேணிப் பாதுகாக்கும் பண்பு நிலவியது. கற்பு ஒழுக்கமுடைய பெண்ணைவிடப் பெருமையுடையது ஏதுமில்லை என்ற வாய்மொழிக்கேற்ப பெண் பேணப்பட்டாள். மேலும்,

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாஉள கற்பென்னும்

திண்மை உண்டாகப் பெறின்”¹⁹

என்ற குறள் பெண்ணின் பெருமையை விளக்கும்.

5.3.5. இல்லறம்

இல்லறமல்லது நல்லறமில்லை என்பது பழமொழி. பெண்ணே இல்லறத்தின் கண்ணாவாள். இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாதது

ஒன்றுமில்லை என்பது ஓளவை மொழி. இல்லறமே இந்து தர்மத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். திருவள்ளுவர் இல்லறத்தைப் போற்றுகிறார். இதனை,

“அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று”²⁰ என்பார்.

தந்தை பொருள் ஈட்டித் தருபவன் என்றும், தாய் மற்ற பணிகளை வளர்ப்பவள் என்று பாரதியார் கூறுகிறார்.

“ஒற்றைக் குடும்பந் தனிலே-பொருள்
ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை,
மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே-மனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவள் அன்னை”²¹

என்ற வரிகள் இதனைக் காட்டும்.

பெண் தன் பெருமையைத் தானே அறிய வேண்டும். அது பெண்ணைத் தன்னிலைத் தெளிவுப்பெறச் செய்யும். பெண்ணுக்கு ஆதரவளிக்கவும், பெண்ணைப் போற்றி வாழவும் இப்பெருமை பற்றிய உணர்வு ஆணுக்கு வழிகாட்டும். “பெண்ணின் பெருமையே பெண்ணின் பெருமை”²² என்பார்.

5.4. பெண்கல்வி உரிமை

கல்வி அறியாமையைப் போக்கி அறிவொளி தருவது அறிவு வாழ்க்கையில் மேற்கொள்ளத் தக்கனவற்றையும், தகாதனவற்றையும் அறிவுறுத்தும் சிறந்த கருவியாகும். வழி காட்டும் ஒளியாகும். பெண்ணுக்குக்

கல்வி உரிமை இன்மையே எல்லாக் கேட்டிற்கும், தாழ்ந்த நிலைமைக்கும் காரணமாகும். இந்தியப் பெண்கள் நிலை தாழ்ந்தமைக்குக் கல்வியறிவின்மையே காரணம் எனலாம். எனவே பெண்களுக்குக் கல்வி உரிமையே அடிப்படை உரிமையாகும். ஆனால், பெண்கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டது.

பாரதி பெண் கல்வி உரிமையை வன்மையாக வலியுறுத்துகின்றார். இந்தியப் பெண்கள் கல்வி அறிவற்றுப் போனதால் விளைந்த கேடுகளையும், அவ்வறிவால் விளையும் நன்மைகளையும் எடுத்துக்கூறுகிறார். பெண்கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பலவாறு வழிமுறைகள் கூறுகிறார். கல்வியறிவால் மேன்மையுற்ற பெண்களையும், கல்வித் தொண்டு புரிந்தவர் அனைவரையும் போற்றுகின்றார்.

5.4.1. சொத்துரிமை

இந்தியாவில் சமூக நியதியின் படியும், சட்டப்படியும் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லை. வேதகாலந்தொட்டு பெண்கள் சொத்துரிமையின்றியே வாழ்ந்தனர். பெண்களுக்குத் திருமணத்தின் போது 'சீதனம்' வழங்கப்பட்டது. பெண்விதவையான போது பிள்ளையில்லாவிட்டால் அடியோடு சொத்துரிமை மறுக்கப்பட்டது. பெண்கள் பொருளாதாரநிலையில் ஆணைச் சார்ந்தே வாழ்ந்தனர். ஆணாதிக்கம் சொத்துரிமையைத் தன்னிடம் கொண்டிருந்தமையால், பெண்களை அடிமைகொள்ள ஏதுவாயிற்று. பாரதி பெண்களுக்குச் சொத்துரிமையை வலியுறுத்தினார். சொத்துரிமை பெண்களுக்குப் பொருளாதார விடுதலையைத் தரும். உரிமையுடன் வாழ

வழி வகுக்கும். பாரதி பெண்களின் சொத்துரிமையை வலியுறுத்தியதால் பிற்காலத்தில் அரசு பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கியது. இதனை, “பிதூர் ஆர்ஜிதத்தில் பெண் குழந்தைகளுக்குச் சமபாகம் கொடுக்க வேண்டும்.”²³ என்ற வரிகள் காட்டும்.

5.4.2. திருமண உரிமை

பெண்ணுக்கு ஓர் ஆண் துணை தேவை. அதற்காக மணந்து வாழவேண்டும். திருமணம் சமூக ஒப்பந்தமாகும். அது சட்டபூர்வமானதும் ஆகும். பெண் தான் விரும்பியவனையே மணத்தல் நன்று. அக் காதல்வழித் திருமணமே சிறந்ததாகும். பெற்றோர் அல்லது பிறர் ஏற்பாடு செய்த திருமணமாயின் பெண்ணின் சம்மதத்தைப் பெற்ற பின்னரே திருமணம் செய்தல் இயல்பு. பெண்ணின் விருப்பத்திற்கேற்காத திருமணம் ஒதுக்கத்தக்கது. பெண் கலப்புமணம் கொள்ளவும், காதல் மணம் செய்யவும் உரிமை பெறுதல் தேவையாகிறது.

5.4.3. மணவிலக்குரிமை

தன்னுடன் ஒத்துப்போகாத ஆணிடமிருந்து மணவிலக்கு பெறப் பெண்ணுக்கு உரிமை ஏற்படவேண்டும். “விவாகம் செய்து கொண்ட பிறகு அவள் கணவனை விட்டு நீங்க இடங்கொடுக்க வேண்டும். அதன் பொருட்டு அவளை அவமானப்படுத்தக்கூடாது.”²⁴ என்ற கூற்று இதனை விளக்கும்.

5.4.4. மறுமண உரிமை

மணவிலக்கு பெற்ற பெண், கைம்பெண் ஆகியோர்க்கு மறுமணம் செய்து கொள்ள உரிமையுண்டு. அவள் விரும்பினால் மணம் செய்து

கொள்ளலாம். கணவன் இறந்த பிறகு ஸ்திரீ மறுபடி விவாகம் செய்து கொள்வதைத் தடுக்கக்கூடாது என்கிறார் பாரதியார்.

5.4.5. அரசியல் சமூகப் பணிகளில் உரிமை

பெண் வீட்டுக்கு மட்டும் உரியவளன்று; நாட்டுக்கும் உரியவளாவாள். எனவே, பெண் வீட்டை விட்டு வெளியே வர வேண்டும். வெளியில் உரிமையுடன் நடமாட வேண்டும்.

பெண்கள் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திலும், சமூக சேவையிலும், பெண்கள் முன்னேற்றப் பணிகளிலும், மற்றும் மொழி, கலை இலக்கியப் பணிகளிலும் அலுவலக உத்தியோகங்களிலும் ஈடுபட்டுப் பணியாற்ற உரிமையுண்டு என்று பாரதி கூறுகிறார். இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின் பெண்களுக்கு வாக்குரிமையும் வேண்டும் என்கிறார்.

5.4.6. இல்லற உரிமைகள்

இல்லறத்தில் பெண் கணவனின் அடிமையன்று, மற்றும் இல்லத்தில் உள்ள பிறருக்குப் பெண் எப்பொழுதும் சேவை செய்பவள் அன்று என்கிறார். மனைவி இல்லறத்தில் உரிமையுடன் தன் கடமைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். கணவன் மனைவியிடம் அன்பால் அன்பைப் பெற வேண்டும்.

5.4.7. ஆண் பெண் சமத்துவ உரிமை

ஆணுக்குப் பெண் நிகர், ஆண் பெண் சமத்துவமே பெண்ணியத்தின் தலையாய குறிக்கோளாகும். இச்சமுதாயம் இல்லாமையே பெண்ணடிமை தோன்றக் காரணமாகும். பெண்ணுக்குக் காதலில், திருமணத்தில்,

மணவிலக்கில், மறுமணத்தில், இல்லறத்தில், கல்வியில், சமூகத்தில், அரசியலில் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும், வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலும் ஆணுக்குள்ளது போன்றே உரிமை வேண்டும்.

சங்ககாலத்தில் பெண்களுக்கு உரிமைகள் இருந்தன. கல்வியில் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக இருந்ததைச் சங்க பெண்பாற்புலவர்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். அதற்குப் பின் ஆளுமை, அடையாளம் அற்றவராகப் பெண்கள்கருதப்பட்டனர். உரிமை மறுக்கப்பட்டது. ஆண் தலைமையிலான கூட்டுக்குடும்பம், ஆண்களை முதன்மைப்படுத்துதல், சொத்துரிமை இன்மை, இளம் வயது திருமணம், உடன்கட்டை ஏறுதல், கைம்மை ஏற்றல் போன்றன பெண்கள் வளர்ச்சிக்குத் தடைக்கற்களாய் அமைந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முழுவதும் இத்தகைய சூழல் நீடித்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை பெண்கள் பழமையின் பெயரால், அடக்குமுறைக்கு ஆளாயினர். 1826-ஆம் ஆண்டு ராஜாராம் மோகன்ராய் பெண்களின் நிலையை உயர்த்த விதவைகள் மறுவாழ்வு, பெண்கல்வி, பால்யவிவாக எதிர்ப்பு, பலதார மணத்தடை, ஆகியவற்றிற்காகப் பாடுபட்டார். 1829-இல் பெண்டிங்பிரபு உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தைத் தடை செய்யச் சட்டம் இயற்றினார்.

ஆயினும் பெண் சமூகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்குரியச் சூழ்நிலையைக் காந்தி தலைமை ஏற்ற தன்மையே ஏற்படுத்தியது எனலாம். தமிழகத்தில்

பாரதியார், திரு.வி.க., பெரியார் போன்றோர்களின் முயற்சியால் பெண்கள் முன்னேற்றம் குறித்த சிந்தனையும் சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியும் ஏற்பட்டன.

பெண்ணுரிமை குறித்த விழிப்புணர்வு காரணமாக அடுப்படியில் ஒதுங்கிக் கிடந்தப் பெண்கள் பள்ளிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் நடமாடத் தொடங்கினர். சமூக வாழ்வில் சிறிது சிறிதாகப் பங்கேற்கத் தொடங்கினர். பெண்களின் இந்த முன்னேற்றத்தில் இதழ்கள் உள்ளிட்ட தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களும் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன.

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் தங்கள் உரிமைக்காகப் பெண்கள் போராடுகின்றனர். அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்கள் பணிபுரிகின்றனர். ஆண் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவியரை மணப்பது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது. கைம்பெண் மறுமணச்சட்டம், குழந்தைக் கொலைத்தடைச் சட்டம், திருமண வயதுச் சட்டம், சொத்துரிமைச் சட்டம், வரதட்சணைத் தடுப்புச்சட்டம், பெண்பிள்ளைகளைத் தத்து எடுத்துக் கொள்ள உரிமையளிக்கும் சட்டம் ஆகிய அனைத்துச் சட்டங்களும் உள்ளன. இருப்பினும் விதவை மணங்கள் கைகூடவில்லை. வரதட்சணைக் கொடுமை நீங்கவில்லை. பெண் சிசுக்கொலை இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. கல்வி கற்றாலும் பெண் தன்முனைப்புடன் செயல்படுவது என்பது இயலாததாக உள்ளது. இவையெல்லாம் பெண்ணடிமை இன்னும் தீர்ந்துவிடவில்லை என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

பெண்கள் எத்தகைய திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருந்த போதும் அவர்களது வளர்ச்சி சமுதாயத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. இது

அவர்களது தன்னம்பிக்கையில் தொய்வு ஏற்படக் காரணமாகிறது. ஆண்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளும், ஆக்கங்களும் தூண்டுதல்களும் பெண்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒரே தகுதியை ஆணும் பெண்ணும் பெற்றிருந்தாலும் ஆணுக்கே முதன்மை அளிக்கும் போக்கு பல நிலைகளில் காணமுடிகிறது. பெண்களிடம் மந்திரம், ஜாதகம் போன்ற நம்பிக்கைகள் மலிந்துக் கிடக்கின்றன. நோய்கள், இயலாமைகள் போன்றவற்றிற்குத் தீர்வாக மந்திரங்கள், தந்திரங்களைச் செய்கின்றனர். பெண்களிடம் குடும்பம், கணவன், குழந்தைகள், உறவுகள் குறித்த உணர்ச்சிக் கவலைகள் (Sentiments) அதிகம் காணப்படுகின்றன. இதன் காரணமாகப் பெண்களிடம் தேவையில்லாத மூடநம்பிக்கைகள் அதிகரிக்கின்றன.

5.5. நாவல்களில் காணப்படும் பெண்கள் – தாகம்

பெண்களின் உழைப்பையும் பொருளையும் தட்டிப் பறிப்பதோடு அடிமைப்படுத்தியிருந்தனர். கு.சின்னப்ப பாரதி 'தாகம்' நாவலில் பண்ணையார் திருமணம் செய்த முதல் நாள் மணப்பெண்ணை அலங்கரித்துப் பண்ணையாருக்கு அனுப்பவேண்டும் என எழுதாச் சட்டம் விதிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பெண்ணின் கன்னித்தன்மை களவாடப்பட்டது.

5.5.1. சங்கம் – இலேவாதேவி மூலதனம்

கந்துவட்டிக்காரர்கள் பணமே நோக்கமாகக் கொள்பவர். மலைவாழ் மக்களுக்குத் தேவையான பொழுது கடன் கொடுத்துத் தவணைமுறையில்

வசூல் செய்பவர்கள், வட்டியையும் முதலையும் வசூல் செய்ய அடியாட்களை வைத்திருந்தனர். தவணைப் பணம் தரஇயலாத போது வீட்டிலுள்ள அழகிய பெண்களை உரிமையுடன் இழுத்துச் சென்றனர். இதனை, “கந்துக்காரர்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் மலைமக்களின் கற்புக்குக் கத்திரிக்காய், வெண்டைக்காய்க்கு உள்ள மரியாதை கூடக் கிடையாது”²⁵ என்கிறார் ஆசிரியர்.

இலேவாதேவிக்காரரின் மூலதனம் பல கொடிய செயலில் ஈடுபடவைத்தது. வெள்ளையன் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கேட்க வருகிறான். சுக்ரபள்ளன் தவணைப்பணம் தர இயலாத நிலையில் வெள்ளையன் மனைவி கருமாயியைத் தன்னோடு அனுப்பும்படியும் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு மீட்கும்படியும் கூறினான். கருமாயி இதைக்கேட்டு அதிர்ச்சி அடைகிறாள். ஆறுமாதக்குழந்தையை மார்போடணைத்துக் கொண்டு, விம்மி, விம்மி அழுகிறாள். வெள்ளையன், கருமாயி இருவரும் சுக்ரபள்ளனிடம் கெஞ்சுகின்றனர். அதிராத தோரணையில் அவன் அவர்களின் அவலக் குரலுக்குச் செவி சாய்க்காது கருமாயியின் கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்துத் தன்னோடு வரும்படி உத்திரவிடுகிறான். கருமாயி மாளாத துக்கமும், தாளாத வேதனையுமாகத் தன் குழந்தையையும் மார்போடணைத்தவாறே அவனோடு புறப்படுகிறாள்.

5.5.2. குழந்தைத் திருமணம்

குழந்தைத் திருமணங்கள் இன்றைய சமுதாயத்தில் அதிகம் இல்லை என்றாலும் நடைபெறவில்லை என்று கூற முடியாது. சாதிக் கலப்பைத் தடுக்க

பண்டைய காலத்தில் குழந்தைத் திருமணம் நடத்தினர். இதனை உத்தமமான திருமணம் என்று மனுதர்மம் பாராட்டுகிறது. இதனை, “குலம், நல்லொழுக்கம் இவைகளால் உயர்ந்தனவாயும், பெண்ணுக்குத்தக்க நேர்மையுள்ளவனாகவும், தன் ஜாதியுள்ளவனாயும் இருக்கிறவனுக்குத் தனது பெண் எட்டு வயதுக்குட்பட்டிருந்தாலும் விதிப்படி விவாகம் செய்து கொடுத்துவிடலாம்”²⁶ என்ற வரிகள் காட்டும். சமயவாதிகளால் இத்தகைய மணம் பண்டைய காலத்தில் போற்றப்பட்டது.

காந்தி கஸ்தூரிபாய் திருமணம் வரலாறு அறிவித்த குழந்தைத் திருமணமாகும். குழந்தைத் திருமணத்தின் தீமைகளை அனுபவப்பூர்வமாக உணர்த்த காந்தியடிகள் குழந்தைத் திருமணத்தை எதிர்த்தார். அவரைப் போன்றே இராஜாராம் மோகன்ராய் உள்ளிட்ட பல தலைவர்களும் குழந்தைத் திருமணத்தை எதிர்த்தனர்.

குழந்தைத் திருமணம் பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கு வித்திட்டது. மணமான குழந்தைகளுக்குக் கணவனால் இழைக்கப்பட்ட உடல் தொடர்பான துன்பம் அதிகம், கணவன் இறந்து போக நேர்ந்தால் கைம்மையின் துன்பம் திணிக்கப்பட்டது. இப்படிப் பெண்ணினம் சீர்குலைக்கப்பட்டது. சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே குடும்பப் பொறுப்புகள் சுமத்தப்பட்டு சிறுமிகள் மனதளவில் நோகடிக்கப்பட்டனர்.

குழந்தை மறுமணத்தால் விதவைகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. அதனை எதிர்த்துப் பெரியார் அவர்கள் பல விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரங்களையும் போராட்டங்களையும் மேற்கொண்டார்.

மேலும் பெண்களுக்கு என்று திருமண வயதை வரையறுக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசாங்கத்தினை வலியுறுத்தினார்.

5.5.3. கைம்பெண் மறுமணம்

கணவனை இழந்த பெண் கைம்பெண் என்று அழைக்கப்பட்டார். கைம்பெண் மறுமணம் செய்து கொள்வதை இழிவானதாக எண்ணினார். இந்நிலை கி.மு. 300 முதல் கி.பி 200 வரை செல்வாக்கோடு வளர்த்து எடுக்கப்பட்டது. கைம்பெண்களுக்கு முடி களைதல், சமயச் சடங்குகளில் பங்கு இன்மை, முதலான ஒதுக்கல் பழக்கங்கள் கி.பி. 500 க்குப் பின் ஏற்பட்டன. குழந்தைப் பருவத்தில் விதவைகள் ஆணவர்களும் மறுமணம் செய்யக்கூடாது என்ற வழக்கம் கி.பி. 1000 முதல் நடப்புக்கு வந்தது. இவ்வாறு பண்டைய காலம் தொட்டு கைம்பெண், மறுமணம் புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்தது. விதவைக் கொடுமை முதலில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றார் பெரியார்.

5.5.4. விதவைமணம் இந்துமத மறுப்பும் பிறமதவிருப்பும்

விதவை மணத்தை இந்து சாஸ்திரங்களும், புராணங்களும் மறுக்கின்றன. இந்துமதம் கடவுள் பெயராலும், மதக்கொள்கை என்ற பெயராலும், சாதிகள் பெயராலும் விதவைத் திருமணத்தைப் புறக்கணித்தது. ஆனால் கிறித்துவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் கணவன் இறந்த பின் வேறு கணவனை மணந்து கொள்ள அனுமதித்தது. பிற மதத்தினரும் பிற நாட்டாரும் மறுமணம் செய்து கொள்ளும் போது இந்துக்கள் மட்டும் மறுமணத்தைப் புறக்கணிப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருந்தது. மதம் என்ற

போர்வையில் கைம்பெண்கள் மறுமணத்தை எதிர்ப்பது மதவெறியைக் காட்டுகிறது என்றார் பெரியார்.

இந்தியாவில் குழந்தைகளை மணம் செய்து தரும் வழக்கம் ஏறக்குறைய கி.மு. 4-ம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது. கௌதமர், விஷ்ணு, மனு முதலானவர்கள் ஸ்மிருதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவ்வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர்.

5.5.4.1. விதவைகள் ஏற்படக் காரணங்கள்

குழந்தைத் திருமணங்களாலேயே விதவைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. 1921-ல் சமுதாயம் சீர்திருத்துவதில் ஆர்வம் கொண்டுழைத்த பெருமக்கள் பலரும் கலப்பு மணத்தை ஆதரிக்கின்றனர். காந்தியடிகள் குறுகிய சாதிக் கண்ணோட்டத்தைக் கடந்த நிலையில் கலப்பு மணம் நிகழ்வதை வரவேற்றார்.

“சாதி ஒழிப்பைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட பெரியார் ஈ.வெ.ரா. கலப்பு மணத்தின் நன்மைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். இதனை கலப்புமணம் சமுதாய மக்களனைவரிடமும் பரவுதல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகின்றார். இல்லையெனில் கலப்புமணம் கொண்ட சிறுபான்மையோரும், கலப்புமணச் சாதியெனவே குறிக்கப்படுகின்ற நிலை நேரும் என எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். அத்தோடு கலப்பு மணம் என்பது மேல்சாதியாருக்கும், கீழ்ச்சாதியாருக்குமிடையே ஏற்படும் உறவாக இருத்தல் வேண்டுமென்பார்”²⁷

5.5.4.2. விதவைப் பெண்கள்

கணவனை இழந்த விதவைப் பெண்களின் நிலை சமூகத்தில் இன்றும் இரங்கத்தக்கதாகவே உள்ளது. இளம் வயதிலேயே கணவன் இறந்ததால், பிறந்த ஊருக்கே திரும்பி வந்தாள் தங்கம்மாள். தன்னைத் தாங்கும் உறவுகள் எவருமில்லையாதலால் கூலி வேலை செய்து, வாழ்க்கையை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறாள். தொடர்ச்சியாகப் பெரியண்ணன் தோட்டத்தில் வேலைக்குப் போன தங்கம்மாள், மனித நேய அடிப்படையில் பெரியண்ணனுக்குச் சில உதவிகள் செய்கிறாள். ஆனால் ஊர் மக்கள் தங்கம்மாளைப் பழித்துப் பேசுகின்றனர்.

விதவைப் பெண்களுக்குப் பல கடுமையான கட்டுப்பாடுகளைச் சமுதாயமே விதித்துள்ளது. ஆனால் ஆண்கள் விரும்பினால் அப்படிப்பட்ட பெண்களை வைப்பாட்டியாகவோ, வேசியாகவோ வைத்துக் கொள்ளலாம். இதற்குச் சமூக அங்கீகாரம் உண்டு. போகத்துக்கு மட்டுமே பயன்படுத்திக் கொண்ட ஆணாதிக்கம், விதவைகள் குழந்தை பெற்றுக் கொள்வதை அனுமதிக்கவில்லை. அது மிகப்பெரிய ஒழுக்கக்கேடாகக் கருதப்பட்டது.

5.5.5. தீண்டாமைக் கொடுமை

தீண்டாமை என்பது இன்றைய வரைக்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற சமூகத் தீமையாகும். தமிழ்நாட்டில் அக்காலத்தில் எல்லாக் கிராமங்களிலும், கிராமத்திற்கு வெளியே சேரிகள் இருந்தன. அவை தாழ்த்தப்பட்டோர் வசித்ததால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டன. பெரும்பாலும் சேரிக் குடிசைகள் புறம்போக்கு நிலங்களில் தான் அமைந்திருக்கும். தாகம் நாவல், சேரி

மக்களை இவ்வாறு சித்திரிக்கிறது. சேரி முழுவதும் ஆழ்ந்த உறக்கம், எங்கோ ஓரிரண்டு லயம் பிசகாத குறட்டைச் சத்தம். ஆடுகளின் அசைபோடும் ஓசை. பேன் பொறுக்கும் கோழிகளின் இறக்கை கோதும் படபடப்பு. குடிசைகளுள் சீவன்கள் அழுக்கு மூட்டை போல் சுருண்டு கிடக்கின்றன. அவர்களுக்குப் போர்வை கிடையாது. சாக்குப் பைக்குள் உடலைத் திணித்துக் கொண்டு தூக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்தனர். ஊசி போல் செருகும் ஊதல் காற்று அவர்களிடம் தோல்வியே அடைந்தது. ஆனால் அவர்கள் தூக்கத்தைக் கலைக்க முடியவில்லை. மூட்டைப் பூச்சிகளும் கொசுக்களும் செய்ய முடியாத காரியத்தையா இந்தக் காற்று செய்துவிடப் போகிறது. அன்றைக்குத் தலித் மக்கள் எந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதனை ஆயிரம் பாடப் புத்தகங்களைக் காட்டிலும், ஒரு தாகம் நாவல் பிரமாதமாகச் சித்திரித்துக் காட்டிவிடுகிறது. சின்னவயதில் எப்படியோ சிங்கப்பூர் போய்ச் சேர்ந்த மாயாண்டிப் பறையன், பெரியவன் ஆனதும் ஊரைப் பார்க்க வந்தான். வந்தவனுக்குச் சேரிக்குச் செல்லும் வழி தெரியவில்லை. குதிரை வண்டியில், பண்ணையின் தெருவழியாக வந்து சேர்ந்தான். செய்தி காட்டுத் தீப்போல் பரவியது. பண்ணையார் சேனாபதிக் கவுண்டரிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. மாயாண்டி பயப்படவில்லை. விசாரணைக்குப் போகாமல், ஊரைவிட்டே மறைந்தான். அன்று மாலையே மாயாண்டிப் பறையன் பவனி வந்த அந்தப் பண்ணையார்களின் வீதி நெடுக வைக்கோல் தூவி நெருப்பிட்டுக் கொளுத்திப் பொசுக்கினார்கள். ஐயர்கள் திவ்விய ஹோமம் வளர்த்தார்கள். இதற்கு முன்னாலும் இப்படிப் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால்

அதற்கான குற்றவாளி இப்பொழுதுதான் முதல் முறையாகத் தப்பியோடியிருக்கிறான்.

தலித் மக்கள் பட்ட தீண்டாமைத் துன்பத்தை இவ்வாறு, தாகம் நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது. பிறப்பிலிருந்து, சுடுகாட்டில் அடக்கம் செய்யப்படும் வரையில் எல்லாச் செயல்களும், இந்த மண்ணில் சாதியின் பெயரால் தான் நடைபெறுகின்றன.

“மார்க்காள், கந்தனைப் பார்த்து எச்சரிக்கையொடு பேசுவாள். தம்பி அப்படி ஏதாச்சும் நடந்ததால் அவுங்க பறச்சாதி நாமளா கவுண்ட்ச சாதி. அப்புறம் நம்மெ சாதி வெளக்கி வச்சிட்டாங்கன்னா நாம் செய்யறதுக்கு ஒண்ணுமே இல்லே. உறவினர்கள், சாதி, சனங்கள் யாரும் நம்மை ஏறெடுத்துப் பார்க்க மாட்டாங்க. நாயக் கூட நாலு பேரு கூப்புடுவாங்க. நமக்கு அந்த மதுப்புக்கூட இருக்கிறது. என்ற சாதிக்கட்டுப்பாட்டின் தீவிரத்தைக் கூறினான்.”²⁸ தீண்டாமைச் சாதியினர், நோய் வாய்ப்பட்டு, முடியாமல் இருக்கும் உயர்சாதியாளரைத் தொட்டுத் தூக்கக்கூடாது. வீட்டிற்குள் நுழையக்கூடாது. அவர்களோடு சேர்ந்து சாப்பிடக்கூடாது என்ற செய்திகளைப் பவளாயி நாவலில் சுட்டுகிறார். தாகம், நாவலில் கந்தன், பாப்பாளைத் திருமணம் செய்து கொண்டதற்காக, மாரப்பன் ஊர் நியாயத்திற்குச் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டுக் குத்தமும் கொடுத்து, மகனுக்குக் கருமதிச் சடங்கும் செய்து முடித்ததைக் காணலாம்.

பவளாயி நாவலில் தீண்டத்தகாத ராமச்சக்கிலியோடு உறவு வைத்துக் கொண்டதற்காகப் பெரியண்ணனை, ஊர்க்காரர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து

விலக்கி வைத்தார்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறது. சாதிப் பெருமையையும், சாதிக் கட்டுப்பாட்டையும் பெரியண்ணன் சிதைத்துவிட்டதாக அவன் மேல் குற்றம் சாட்டினார்கள். அவர்கள் நெடுநாள் அன்போடு பழகிய அண்டை வீட்டுக் குடும்பத்தார் கூடப் பெரியண்ணனோடு பேசுவதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள்.

5.5.6. கொத்தடிமைகள் துயரம்

ஒரு மனிதனின் சராசரித் தேவைக்குப் பற்றாத வருமானம் உடையவர்கள் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் வாழ்பவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவ்வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழும் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்களையும் சமூக ஒடுக்குமுறையின் தீண்டாமைக் காரணமாய் உற்பத்தி உடைமைகளைப் பெற இயலாதவர்களையும் நிலப்பிரப்புக்கள் பன்னெடுங்காலம் அடிமைகளாய் வைத்திருந்தனர். இவர்கள் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இருப்பிடமும் இல்லாதவர்கள். குறைந்த கூலிக்கு, அதிக உழைப்பைத் தரக்கூடியவர்கள் இவர்கள். பாறைக்கல் வலக சேனாபதிக் கவுண்டரின் ஆளுகையில் உள்ள அடிமைகள் பட்ட துயரம் அளவிடற்கரியது. விடியற்காலம் மூன்று மணிக்கு வெட்டியான் கொம்பு ஊதுவான். கொம்புச்சத்தம் கேட்டவுடன் சாட்டையடி பட்டது போல் தூக்கத்திலிருந்து கண் விழிப்பார்கள். பண்ணை வேலைக்குப் புறப்படுவதற்கான முதல் அறிவிப்பு அது. மூன்றாவது கொம்புச் சத்தம்கேட்கும் பொழுது களத்து மேட்டில் நிற்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஊதலுக்கும் குறிப்பிட்ட இடைவெளி

நேரம் என்பதில்லை. ஊதுபவனின் மனநிலையைப் பொறுத்தது. அது மூன்றாவது ஊதலுக்குக் களத்துமேட்டில் போய் நிற்காதவர்களுக்குச் சாட்டையடி கொடுக்கப்படும். சாணிப்பால் குடிக்க வைக்கப்படுவார்கள். அவர்களது இடுப்பில், அறுந்து நிறைந்த கையகலக் கோவணம் இருக்கும். தலையில் ஆடையென்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கந்தல் துணி, காலை நாலரை மணி முதல் ஆறு மணி வரை பண்ணையார் வீட்டு வேலைகள், மாட்டுத் தொழுவ வேலைகள் ஆகியன நடைபெறும். ஆறு மணிக்கெல்லாம் ஏர் மாடுகளுடன் வயலில் இறங்கிவிட வேண்டும்.

5.5.6.1. தண்டனைகள்

அடிமைகள் வேலை செய்யும் நேரத்தில் எது நேரிட்டாலும் செய்யும் வேலையை விட்டுவிட்டுப் போகக்கூடாது. தனது விருப்பப்படி நடப்பதற்கு எந்த அடிமைக்கும் உரிமை இல்லை. கழிவறை கழுவும் போது, முகத்திலும் உடம்பிலும் மலம் பட்டு விட்டதற்காக அதைக் கழுவிக்கொள்ளச் சென்றான் காத்தான். உடனே அவன் ஒரு மரத்தில் இணைத்துக் கட்டப்பட்டான். சாட்டையின் நரம்புகளில் சில கற்களை வைத்துப் பின்னப்பட்டிருந்ததால், முதல் அடியிலேயே காத்தானின் பின் பகுதியில் சதை பெயர்ந்து விட்டது இது சாதாரணத் தண்டனை, முன் காலத்தில் நாக்கைத் துண்டிப்பார்கள். விரல்களை நறுக்கி விடுவார்கள் தப்பி ஓடிவிட்டால், பிடித்து இழுத்து வந்து சித்திரவதை செய்தே கொன்று விடுவார்கள். இப்படித்தான், கொத்தடிமைகளின் துயரம் இருந்தது. இவர்களின் துயரமான வாழ்க்கை மீதுதான் சேனாபதிக் கவுண்டர் சொகுசான அதிகாரம் செய்து வந்தார்.

5.5.7. பெண் சிசுக்கொலை

பெண்களின் பிரச்சனைகளில் மிகக் கொடுமையானதாக அமைவது பெண் சிசுக் கொலையாகும். பெண் குழந்தையைக் கருவிலேயே அழிக்கும் செயலுக்கு அறிவியல் சாதனங்களும் சில மருத்துவர்களும் துணைபோகின்றனர். அதையும் மீறிப் பிறந்தப் பெண் குழந்தைகளைக் கள்ளிப்பாலும் நெல்மணிகளும் கொண்டு கொலை செய்வது இன்னும் கொடுமையான உண்மை. பெண் குழந்தைகள் பிறப்பையே பெரும்பாலான குடும்பங்கள் வெறுக்கின்றன. இதற்கும் பெண் வளர்ந்த பின்னர் அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க வராத்சுணை அளிக்க வேண்டும் என்பதும், வராத்சுணை அளிக்க தங்களால் இயலாது என்பதும் காரணமாக அமைந்தன.

பெண் சிசுவைக் கருவிலேயே கலைப்பதைத் தடுக்கும் முயற்சியாக அரசால் பெண் சிசுக்கொலைத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி, அறிவியல் கருவிகளால் பெண்ணின் வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தை என்ன குழந்தை என்று மருத்துவர் அறிவிக்கக்கூடாது. குழந்தை ஊனம் அல்லது குறைபாடுகளுடன் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துக் கருக்கலைப்பு செய்யலாமேயன்றி, பெண் குழந்தை என்றறிந்து கருக்கலைப்பு செய்தால், கருக்கலைப்புச் செய்த மருத்துவர், பெண்ணைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவரும் காவல்துறையின் நடவடிக்கைக்கு உட்படுவர். அத்தகைய கருக்கலைப்பும் கொலைக்குற்றத்திற்கு நிகரானது என்று கருதப்படும்

என்றும் செய்த மருத்துவர் மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொள்ள முடியாமல் நடவடிக்கை எடுக்கப் பெறுவதாக அரசுச்சட்டம் சொல்கிறது.

5.5.7.1. கருக்கலைப்பு

கிராம மக்களிடையே 'கருக்கலைப்பு' இன்னும் ஒரு ரகசியச் செயலாகவே உள்ளது. 'தாகம்' நாவலில் பழனியம்மாளின் கருவைக் கலைக்க அவள் மாமியார் பப்பாளிப்பழம், அன்னாசிப்பழம், வெல்லங்கட்டிக் காய்ச்சிய தினைக்கஞ்சி ஆகியவற்றைக் கொடுக்கிறாள். ஆனால் கருகலைவதில்லை. எனவே அவளைத்தாய் வீட்டிற்கு அனுப்பி விடுகிறாள்.

இதனை, "பழனியம்மாள் தாய் வீடு வருகிறாள். அவள் தாய் மார்க்காள் இதை அறிந்து வருந்துகிறாள். ஆனால் மகள்! வாழ்வு மாமியார் கையில்தான் உள்ளது என்று கர்ப்பச்சிதைவு செய்வதில் கைதேர்ந்த ஒரு பெண்ணை வரவழைக்கின்றாள். அந்தப் பெண் பழனியம்மாளுக்குக் கருக்கலைப்பு செய்கிறாள். எருக்கஞ் செடியின் இலைப்பகுதியில் உள்ள நடுத்தண்டை எடுத்துக் கருப்பையை அடையுமாறு சொருகிவிடுகிறாள். எருக்கலைத்தண்டு உடம்புக்குள் சென்றவுடனே கருக்கலைப்பு ஏற்படுகிறது"²⁹ என்று கூறுகின்றாள். அதனால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களும் இறுதியில் இரத்தப்போக்கில் பழனியம்மாள் இறந்துவிடுகிறாள்.

பவளாயி நாவலில் பவளாயியும் முருகனும் ஒன்றாய்ப் பழுகுகின்றனர். ஆடுமேய்க்கும் இடங்களில் தினந்தோறும் விளையாடி மகிழ்ந்தனர். இப்படிப்பட்ட பால்ய உறவுகள் இறுதியில் பாலுறவில் முடிந்து விட்டன. இதன் விளைவு கன்னி கழியாமலேயே பவளாயி கர்ப்பம் ஆகிறாள். இதை அறிந்த

பவளாயியின் தாய், பவளாயியைக் கருக்கலைப்புச் செய்துகொள்ள நிர்பந்தம் செய்கிறாள். பவளாயியின் கருக்கலைப்பு சமூகத்துக்குத் தெரியாமல் மிக இரகசியமாய் நடந்து முடிகிறது. அதன் பின்னர் பவளாயிக்கும், பெரியண்ணனுக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது.

விதவைப் பெண் வேறொரு ஆடவனைக் கூடிக் கருவுற்றதால் சமூகத்துக்குப் பயந்து கருக்கலைப்புச் செய்து கொண்டாள். மாரப்பனின் பக்கத்து வீட்டில் வாழ்ந்து வருபவள் வீராயி. கணவன் இறந்த பிறகும், தன் மாமனாருடன் கள்ள உறவு கொண்டிருந்தாள். அதனால் கருவுண்டாகிக் கருவைக் கலைத்துக் கொள்கிறாள். இந்த இரகசியம் ஊரார்க்குத் தெரிந்துவிடுகிறது. தாகம் நாவலில் மாரக்காள், மாரப்பனிடம் பேசும் பேச்சிலிருந்து இது அறியப்படுகிறது. இது போன்ற விதவைப் பெண்ணின் கருக்கலைப்புச் செய்தியைப் பவளாயி நாவலிலும் காணமுடிகிறது.

கணவனை இழந்த தங்கம்மாள் எல்லா நற்குணங்களும் வாய்ந்தவள். ஏழைப்பெண். எனவே, கூலி வேலை மூலம் பிழைப்பு நடத்தி வருகிறாள். தொடர்ந்து பல நாட்களாய்ப் பெரியண்ணன் தோட்டத்திலேயே வேலை செய்து வருகிறாள். நாளடைவில் பெரியண்ணனும், தங்கம்மாளும் சேர்ந்து வாழும் சூழல் ஏற்படுகிறது. பெரியண்ணனோடு உறவு கொண்டதால், கர்ப்பவதி ஆகிறாள். சமூகத்திற்கு எண்ணி கிராம முறைப்படி கருக்கலைப்பு செய்து இறந்துவிடுகிறாள்.

5.5.8. பாலியல் கொடுமைகள்

செல்வமும், அதிகாரமும் நிறைந்த பண்ணையார்கள், கிராமங்களில் எதேச்சதிகாரிகள் போல் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் நினைப்பதே சட்டமாகவும், சொல்வதே தீர்ப்பாகவும் இருந்தன.

தாகம் நாவலில் இது நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. பண்ணையில் அடிமை வேலை செய்யும் ஒரு சேரியாளனுக்குத் திருமணமெனில், அந்த மணமகளோடு முதல் உறவைக் கொண்டாட வேண்டியது அந்தப் பண்ணையாரின் பரம்பரை உரிமையாகும். இது அங்குக் காலங்காலமாய் இருந்து வருகிற எழுதப்படாத சட்டம். யாரும் இந்த நடைமுறையை எதிர்த்துப் பேச முடியாது.

சந்ததி மாறாமல் பண்ணையார்கள் தங்கள் அடிமைப் புது மணத்தம்பதிகளை நோக்கி முதல்நாளில் சாணியெடுக்கக் கூறும் வார்த்தையது. அந்தக் கட்டளையை மீறுவதற்கு எந்தவொரு அடிமைக்கும் துணிவு பிறப்பது அசாத்தியம். அப்படித் துணிவு படைத்தவன் ஆற்று வெள்ளத்தில் செத்த நாய்கள் மிதந்து செல்வது போல் தான் அடித்து வீசப்பட்டிருக்கிறான்.

இதைவிடக் கேவலமானது. திருமணமே ஆகாத கன்னிப்பெண் முத்தம்மாளைத் தமது ஆசைக்கு விருந்தாக வருமாறு சொல்லியனுப்புகிறார் பண்ணையார் சேனாபதிக் கவுண்டர்.

சங்கம் நாவலில், வட்டிப் பணம் கொடுக்காதவர்களின் மனைவிகளை, ஈடாக இழுத்துப் போய் வைத்துக் கொள்வது, கந்துக்காரர்களின் நெடுநாள் பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. எப்போது கடனுக்குரிய பணம் கட்டுகிறார்களோ அப்போதுதான் அப்பெண்களை அழைத்து வர முடியும். அதுவரைக்கும் அப்பெண்களை ஆண்டு கொள்கிற சகல உரிமையும் கந்துக்காரர்களுக்கே உண்டு. கொல்லிமலை வாசிகள் இதை ஏற்றனர். அதை அவர்கள் தங்களின் தலைவிதி என்றே எண்ணிக்கிடந்தார்கள்.

சர்க்கரை நாவலில் சிங்கக் கவுண்டருக்கும், நாச்சாரம்மாளுக்கும் இடையில் நிலவிய இடைவெளியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நாச்சாரம்மாளோடு பாலுறவு கொள்கிறார் நாச்சியப்பக் கவுண்டர். வெளியுலகத்திற்கு அண்ணன்- தங்கை உறவுக்காரர்கள். ஆனால் அந்தரங்கத்தில் கணவனும் மனைவியுமாய் உறவு கொண்டிருந்தனர். நாச்சாரம்மாள் தனது கீழான செயலை எண்ணிக் கண்ணீர் சிந்தி வெட்கப்படுகிறாள். ஆனால் நாச்சியப்பக்கவுண்டர் அதுவே தமது மதிப்பிற்கும் அதிகாரத்திற்கும் பெருமை என்ற நிலையில் வாழ்கிறார்.

5.5.9. வரதட்சணை

திருமணம் நடைபெறுவதற்கு இன்றைய சமுதாயத்தில் வரதட்சணை என்பது நடைமுறை வழக்கமாக உள்ளது. பெற்றோரால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் திருமணங்களில் வரதட்சணை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. தொடக்க காலத்தில் 'தட்சணை' என்ற வடசொல் நிறைந்த மனத்தோடும், கடமையுணர்வோடும் பெற்றோரும், உற்றாரும் அளிக்கும் அன்பளிப்பு எனும்

பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டது. பண்டைக்கால அரசுக்குடும்பத்தினர் தங்களது குடும்பப் பெண்களை மணமுடித்து கொடுக்கும் போது யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், பணிப்பெண்கள் உள்ளிட்டவற்றைத் தங்களது பெண்களுக்குப் பிறந்த வீட்டுச் சீதனமாக அளிப்பதை வழக்கத்தில் கொண்டிருந்தனர்.

ஆண்களின் வீட்டினர் திருமணம் முடிந்த பின்னர் தங்கள் பிரச்சனைகளைப் பெண் வீட்டாரே தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்த்தனர். வரதட்சணைக் கொடுமை செய்பவர்களில் மாமியார்கள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர். இன்றளவும் வரதட்சணைப் பிரச்சனை பெண்களுக்கு உயிர்போக்கும் பிரச்சினையாகவே உள்ளது.

கு.சின்னப்ப பாரதி ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர். சோசலிச எதார்த்தவாத முறையில் இலக்கியம் படைப்பவர். சமூக விடுதலையைக் கருத்தில் கொண்டு சமூகக் கொடுமைகளையும் சமூகச் சிக்கல்களையும் ஆற்றலோடு வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர். எனவே, சமூகத்தின் சரிபாதியான பெண்களின் பல்வேறுபட்ட இன்னல்களையும் தம் நாவலில் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

தாகம் நாவலில் 'காவிளங்கப்' பணம் கொடுக்கும் போது பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. மாரப்பன், தன் மகள் பழனியம்மாளுக்குக் குறைவாகப் பணம் கொடுத்ததால், பூசாரி பெரியண்ணனுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டது. அதிகப் பணம் கொடுக்கச் சொல்லி கல்யாணப் பந்தலிலேயே தகராறு செய்தார். மாரப்பன், மாராக்காள் பூசாரி பெரியண்ணன் ஆகியோர்களிடையே

கடுமையான வாக்குவாதங்கள் நிகழ்ந்தன. மணப்பெண், வாழாவெட்டியாய் இருந்து விடுவாளோ என்கிற பதைப்பு, அங்கிருந்தவர்களிடம் ஏற்பட்டது. மணப்பெண்ணும் மற்றவர்களும், மௌனமாய்க் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கினார். மாப்பிள்ளை சுப்பனோ, அம்மா சொல்லுக்குக் கட்டுப்பாடாய் வாய்மூடி இருந்தார்.

மாமியார் கருப்பாயின் வரதட்சணைக் கொடுமைக்குப் பயந்து, பயந்து பழனியம்மாள் வாழ்க்கை நடத்துகிறாள். தனக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்த போது அதிகமாக 'சீர்' கொண்டுவர வேண்டும் என்று பெற்றோர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டாள். வரதட்சணைச் சிக்கல் காரணமாகவே, பழனியம்மாளின் இல்லறம் கசந்து போனது. அதைக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் மாரப்பனும் மாரக்காரும் துயரத்தில் மூழ்கினார். அவர்களின் குடும்பமும் கடனாளியாகி, நொடித்தும் போனது.

பவளாயி நாவலில் கை அளவு நிலம் கூட இல்லாத காரணத்தால், முருகன் தான் காதலித்த பவளாயியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள இயலவில்லை. சொத்துக்கு முக்கியத்துவம் தந்த நிலவுடைமைச் சமுதாய அமைப்பில் சொத்து இல்லாதவனுக்குத் தங்கள் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கப் பவளாயியின் பெற்றோர் மறுத்துவிட்டனர். இதன் காரணமாய், முருகன் வாழ்க்கை, பவளாயி வாழ்க்கை பெரியண்ணன் வாழ்க்கை எல்லாமே சிதறுண்டு போயின. தான் விரும்பியவனைக் கைப்பிடிக்க முடியாமல் காலம் முழுவதும் கண்ணீரிலே கரைந்தாள் பவளாயி. “வாழையடி வாழையாய்ப் பெண்களின் உணர்வுகள், ஆசைகள் வேட்கைகள் யாவும் இப்படித்தான்

காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன போலும்”³⁰ என்கிற ஆசிரியரின் கூற்று பெண்களின் வரதட்சணைச் சிக்கல்களை நன்கு வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

5.5.9.1. திருமணம்

இந்திய சமூக அமைப்பைப் பொருத்தவரையில் குடும்பம் என்பது சமூகத்தின் சக்தி வாய்ந்த அங்கமாகும். அத்தகையச் சிறப்பு வாய்ந்த குடும்ப அமைப்பை உருவாக்குவது திருமணம் தான். திருமணம் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் அவசியமானது. ஆனால் சமூகம் பெண்ணின் பாதுகாப்பாகத் திருமணத்தைக் கருதுகிறது. இதன் காரணமாகவே பல வேளைகளில் பெண்ணுக்குத் திருமணமும் ஒரு புறம் பிரச்சினையாக மாறிவிடுகிறது. வரதட்சணை போன்ற கொடுமைகள் ஒரு மாமியார், மருமகள் பிரச்சனையாகவும் மறுபுறம் என்று திருமணமான பெண்களின் பிரச்சனையாகவும் ஆகின்றன. திருமணமான பெண்கள் கணவன் வீட்டிற்கு வரும் போது புதிய சூழலை உணர்கின்றனர். இதற்கிடையில் புரிந்து கொள்ளாத கணவன் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டத் துடிக்கும் மாமியார், நாத்தனார்கள் பல இடங்களில் பாலியல் கொடுமைக்குக் காரணிகளான மாமனார்கள் என்று திருமணமான பெண்களுக்குப் பிரச்சனைகள் அதிக அளவில் உள்ளன. இதன் காரணமாக மன அளவிலும் உடலளவிலும் அதிக அவதிக்கு ஆளாகின்றனர். இந்த வகையில் திருமணம் பெண்ணின் புதிய வளர்ச்சிக்கு இயலாததாகிறது.

5.5.9.2. கட்டாயத் திருமணம்

இந்தியக் கிராமங்களில் வாழ்கின்ற பெண்களுக்குப் பெற்றோர் பார்த்து முடிக்கும் திருமணங்களே மிகுதி. திருமணத்தில் பெண்ணின் விருப்பம் என்பது தேவையில்லாத ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு பெண்ணின் வாழ்வும், எதிர்கால நம்பிக்கைகளும், கனவுகளும் ஓர் ஆணின் விருப்பத்தின் பேரிலேயே நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றன. அங்கே அவளுடைய விருப்பமென்பதும் கோரிக்கை என்பதும் கவனிக்கப்படவில்லை. கவனிக்கப்பட வேண்டியதெல்லாம், போற்றப்பட வேண்டியதெல்லாம் பெற்றவர்களின் விருப்பங்களும் வெளியீடுகளுமே ஆகும். பவளாயிக்குத் திருமணம் நடந்த போதும் பழனியம்மாளுக்குத் திருமணம் நடந்த போதும், காத்தான்-வள்ளி திருமணம் நடந்த போதும், மணமக்களிடம் சம்மதம் கேட்கவே இல்லை. பேசிக்கொண்டதெல்லாம் இருதரப்புப் பெரியவர்கள் மட்டுமே. அதனைத் தீர்மானித்துக் கொள்கிற சக்தியும், கடமையுணர்ச்சியும் தங்களுக்கு மட்டுமே உண்டு என நம்பினார்கள். பெண் வேதனையே வெளிக்குத் தெரியாமல் அழுத்தி, அழுத்தி மருகிக்கிட்டு வாழ்கின்றது தான் விதி என்கிறாள் பவளாயியின் தாய். இதனை,

“ஒரு தகப்பன் சம்மதம் இல்லாமலேயே சமூகச் சம்பிரதாயம் என்னும் கொடும்பாலினால் அவர்களுடைய உணர்வெழுச்சிகள் பூராவும் நசுக்கப்பட்டு வருகின்றனவே! இது என்றைக்குமே நீடிக்கக்கூடிய ஒன்றுதானே? அல்லது இதை எதிர்க்கும் குரல்களும் எழப்போகின்றனவா?”³¹ என்ற கேள்வி

கேட்பதன் மூலம் புலனாகிறது. பெண்ணடிமைக்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் 'திருமணம்' கற்பு, என்பவைகளே ஆகும்.

5.5.9.3. தாகம் – மாமியார் மருமகள் சண்டை

மாமியார் மருமகள் சண்டை வாழ்வியல் நிகழ்ச்சியாகத் தாகம் நாவலில் இடம் பெற்றுள்ளது. மாரப்பன் மகள் பழனியம்மாளின் மாமியார் கருப்பாயி, தன் மருமகள் அதிகமாகச் சீர் கொண்டு வர வேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்த்தாள். எனவே மறைமுகமாக அவளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கிறாள். பொறுமையாக இருந்த பழனியம்மாள் ஒரு நாள் வெண்கலத் தம்ளர் உடைந்து விட்டமைக்காகத் தன்னைக் கண்டபடித் திட்டிய மாமியாரை எதிர்க்கிறாள். சண்டை வருகிறது.

மாமியார் மருமகள் சண்டை குடும்ப வாழ்வில் இயல்பாக நிகழ்வதாகும். கிராமப்புறங்களில் இச்சிக்கலான உணர்வுக்குச் சோதனையாகின்றது. அதனால் ஈவிரக்கமின்றி ஏச்சும் பேச்சும் தொடர்கின்றன. மரணம் மேலானது என நினைக்கும் அளவிற்கு இச்செயல் உணர்வுகளைத் தூண்டிவிடுகிறது என்பதை நாவலாசிரியர் திறம்படக் காட்டுகின்றார்.

5.6.1. திருமணச்சடங்கு

தாகம்-திருமணச்சடங்கு-கவுண்டர்கள் திருமணம்

மாரப்பன் மகள் பழனியம்மாளுக்கு, நொச்சிப்பட்டி உலகக் கவுண்டர் மகன் சுப்பனுக்கும் நடந்த திருமண நிகழ்ச்சிகளை முறையாகத் தாகம் நாவலில் காணலாம். திருமணம் உறுதி செய்தபின் திருமண நாள் குறித்து

உறவினர்களுக்கு நாவிதன் மூலம் சொல்லி அனுப்பி அழைப்பு விடுவர். திருமண நாளின் முதல் நாளே உறவினர்கள் எல்லோரும் வந்து விறகுடைத்து, பந்தல்போட்டு முடிப்பார். அன்று மத்தியானமே விருந்துக்கான ஏற்பாடுகள் துவங்கிவிடும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து எந்தச் சாமான்கள் புழங்குவதற்குக் கல்யாண வீட்டுக்காரர்கள், கூறியிருந்தார்களோ அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள். ஊர் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வேலையை எடுத்துச் செய்வார்கள். மாலையில் நாவிதனை விட்டு அழைக்கச் சொல்லி எல்லோருக்கும் விருந்து கொடுப்பார்கள். திருமணத்துக்குப் பறைமேளம் வாசிக்க வந்த பறையர்களுக்கு அவர்களின் பரம்பரைப் பாத்தியதைப்படி பெரியசாளில் சோறு போடுவர். அதைச் 'சாளுச்சோறு' என்று அழைப்பார்.

விடியற்காலையில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் மாப்பிள்ளைக் கோலத்துடன், பறைமேளம் அதிர, கொம்பு எக்காளமிட, உறுமி முழங்க, மாட்டுவண்டியில் வந்து இறங்குவார்கள். பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு வெற்றிலை கொடுத்து எதிர்கொண்டழைத்து வந்து மாப்பிள்ளைக்கு என ஒதுக்கிய வீட்டில் தங்க வைப்பார். பெண்ணுக்குச் செய்ய வேண்டிய அலங்காரங்கள் எல்லாம் செய்வித்து மாமன் முன் நடக்க நட்டுக்கல்லுக்கு அழைத்துச் சென்று ஆரத்தி எடுத்து மணவறைக்குக் கூட்டி வருவர். அதற்கு முன்னரே மாப்பிள்ளைத் தோழன், மாப்பிள்ளையின் இருதோள்களையும் பிடித்து முட்டுக்கட்டை கொடுத்து நிற்க மாப்பிள்ளைக்கு அடுத்து மணப்பெண் அமரும் ஆசனத்தில் பெண்ணுக்கு மச்சான் முறை ஆகக் கூடியவர்

அமர்ந்திருப்பார். திருமணத்தை அருமைக்காரர் முன் நின்று நடத்தி வைப்பார். 'கொழுந்திப்பணத்துக்கு' உரிமை உள்ளவங்க வாங்க என்று கூப்பிடுவார். அருகில் அமர்ந்து இருப்பவரைத் தவிர வேறு யாரும் வரவில்லை எனில், இவர் மட்டுமே உரிமையுடையவர் எனத் தெரிந்து கொள்வார். பெண் மணவறைக்கு வந்தும், கொழுந்திப் பணத்துக்கு அமர்ந்திருப்பவர் எழுந்திருக்க மாட்டார். அருமைக்காரர் இரண்டு ரூபாய் வெற்றிலையில் வைத்துக் கொடுத்தும் எழுந்திருக்கவில்லை எனில் மூன்று ரூபாய் வைத்துக் கொடுப்பார்கள். உடனே பெண்ணின் மச்சான் எழுந்து மணப்பெண் அமர இடம் கொடுப்பார்.

ஒரு குடும்பத்தில் மூத்த மாப்பிள்ளையாக இருப்பவர்கள் அடுத்து இருக்கும் திருமணமாகாத பெண்ணின் மீது சொல்லாமல் உறுதியாக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கச் செய்யக் கொடுக்கப்படும் தட்சணைதான் கொழுந்திப்பணம் என்பதாகும்.

கெட்டிமேளம் அதிர, பறைமேளம் முழங்க, மணமகளுக்கு மணமகன் தாலி கட்டுவார். நாவிதன் அருமைக்காரர் காலில் விழுந்து வணங்கி அருமைக்காரர் வெற்றிலையில் வைத்துக் கொடுத்த அட்சதையை மங்கலவாழ்த்தின் ஒவ்வொரு அடியைக் கூறி முடிக்கும் பொழுதும் 'டும்' என்று எழும் கெட்டுமேளத்தின் ஒற்றையடிக்கு லயம் கட்டுவது போல் மணமக்கள் மீது தூவுவான்.

மணவறையில் 'பசுக்களம்' என்று கூறப்படும் பொங்கல் சோற்று உருண்டையில் குழி செய்து விளக்கெண்ணெய் ஊற்றித் தீபம் எரிப்பார். பந்தலின் மேல் வேப்பிலைக் கொத்தைப் போடுவர். திருமணச் சடங்குகள்

முடிந்ததும் மணமக்களை மணவறையினின்றும் எழுப்பி, மாப்பிள்ளையின் வலது கை சுண்டுவிரலையும் பெண்ணின் இடது கை சுண்டுவிரலையும் இணைத்துவிட்டு, மணவறையைச் சுற்றிவரச் செய்து வீட்டினுள் அழைத்துச் செல்வர்.

காலையுணவு முடிந்து, மதிய உணவு நேரம் வந்ததும், அருமைக்காரிச்சி காவி வெள்ளை நிறக்கரை கட்டிய நவதானியங்கள் நிறைந்த கரகப் பானைக்குப் பூசை செய்து மணப்பெண்ணுக்குச் செஞ்சோறு சுற்றித் தண்ணீர் ஊற்றித் துணி சுற்றிய அரிவாளை மணமகள் கையில் கொடுத்து, நிறைபானைச் சோற்றை அரிவாளால் மணமகன் இலையில் தள்ளவைத்து, இருவரையும் சேர்த்துச் சாப்பிட வைத்தபின் உறவினர்களுக்கு விருந்திடுவது வழக்கம். பின், வண்ணான் விரித்த மாற்றில் அமர்ந்து நாவிதனிடம் சீர் வைக்கிறார்கள் என்று எல்லோரையும் அழைத்து வரச் செய்து ஊர்ப் பெரியவர், 'பெண்ணுக்கான பணம் எவ்வளவு வைக்கிறீர்கள்?' என்று மாப்பிள்ளை வீட்டாரைக் கேட்பார். மாப்பிள்ளை வீட்டாரைவிடப் பெண் வீட்டார் இரு மடங்கு பணம் கொடுப்பார். இருவர் கொடுத்த பணத்தையும் வாங்கிச் சேர்ந்து மஞ்சள் துணியில் முடிந்துப் பெண்ணிடம் கொடுத்து, சும்பிடுவார்கள். பின் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு மணமக்களை அழைத்துச் சென்று சும்பிட்டுவிட்டு வந்ததும் 'காவிளங்காப்பணம்' கொடுக்க வேண்டும். மாப்பிள்ளை பெண் இருவீட்டாரும் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் பெண் வீட்டார் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில், பிரச்சனைகள் எழுவதுண்டு. 'காவிளங்காப்பணம்' மணமக்களுக்கு உதவும்

வகையில் கொடுக்கப்படுவது. அதைப் பெற்றுக் கொண்டு, பெரியவர்களிடம் நல்லாசியும் சும்பிடும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திருமண சம்பிரதாயச் சடங்குகள் முடிவடைந்ததும் பெண்ணின் தாய், பெண்ணுக்கும், மாப்பிள்ளைக்கும் தயிர் சாதம் பிசைந்து கொடுப்பாள். இருவரும் அதைச் சாப்பிடுவார். வெள்ளிக் கிழமை பொழுதிருக்கப் பெண்ணை அனுப்பி வைக்கமாட்டார்கள். பெண் மாப்பிள்ளை வீடு செல்லும் முன் பெற்றோரிடம் முறையாக விடைபெறுவாள். வெற்றிலை, பாக்கு, பணம் முதலியன கொடுத்துப் பெற்றோர் வாழ்த்தி அனுப்புவர். பெண்ணும், மாப்பிள்ளையும் எல்லோரிடமும் சும்பிடு வாங்கி முடிந்ததும், வீட்டினுள் ஏற்றப்பட்டிருக்கும் விளக்கை வணங்கி விடைபெற்றுச் செல்வர். மேற்கண்டவாறு திருமண நிகழ்ச்சிகள் தாகம் நாவலில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ள சிறப்பைக் காணலாம்.

5.6.2. தாழ்த்தப்பட்டோர் திருமணம்

தாகம் நாவலில் தாழ்த்தப்பட்ட இன மக்களாகிய பறையர்களின் திருமண நிகழ்ச்சிகள், காத்தான்-வள்ளி திருமண நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாக விளக்கப்படுகின்றன. திருமணம் செய்வதற்குப் பெண் கேட்கச் செல்லும் முன் பண்ணையாரிடம் அனுமதி பெறுவார். வள்ளுவப் பண்டாரத்துக்குத் தட்சணை வைத்து நேரங்காலம் குறித்து, நல்ல நேரத்தில் சகுனம் பார்த்துப் பெண் கேட்க மாப்பிள்ளை வீட்டார் செல்வர்.

பெண் வீட்டில், பெண் கேட்க வந்திருக்கும் செய்தியைப் பண்ணையாரிடம் கூறி அனுமதி பெறுவார். பின், சம்பிரதாயப் பூர்வமாகப்

பெண் வீட்டாருக்கும், மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடக்கும். பெண் தன்னை அலங்காரம் செய்து கொண்டு மாப்பிள்ளை வீட்டார் முன் வெற்றிலை பாக்குக் கொண்டு வந்து வைப்பாள். நாட்டு நடப்பில் உள்ள பரிசுப் பணம் பத்தரை ரூபா, இரண்டு மூட்டை நெல்லோடு பெண்ணின் தந்தை அதிகமாகக் கேட்கும் பணத்தையும் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால் பெண் உறுதி செய்யப்படும்.

திருமண நாள் குறிக்கப்பட்டு, திருமணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். பரிசுத்துக்கான நெல்லைப் பதினொரு கட்டுக் கழுத்திப் பெண்கள் (சுமங்கலி) குத்தி அரிசியாக்குவர். அது அவர்களின் சம்பிரதாயம், தேங்காய், பழம், புட்டு, மஞ்சள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியன வாங்கப்படும். அவற்றைக் குளக்கரையில் வைத்துப் பெண்கள் நீராடிக் கும்மியடித்துப் பாட்டுப்பாடுவர். திருமண வைபவத்தின் சிருங்காரம் அது. மாப்பிள்ளை வீட்டைச் சேர்ந்த ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் பரிசுப் பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு கொட்டு முழக்கத்துடன் பெண் வீட்டிற்குச் செல்வர்.

மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டை அடைந்ததும் இரு தரப்புத் தகப்பன்மார்களும் முதலில் தண்ணீர்ச் செம்புகளை மாற்றிக் கொள்வர். தண்ணீர் குடிப்பார். பின் பரிசுப் பொருட்களை மாப்பிள்ளை வீட்டார் நடையின் முன்னால் வைப்பார். பெண் வீட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் நாட்டு முறைப்படி பரிசுப் பொருள்கள் அனைத்தும் சரியாக இருக்கின்றனவா என எண்ணிப் பார்ப்பார். பரிசுப் பொருள்களில் ஏதேனும் ஒன்று குறைவாக இருந்தாலும்

ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இருபத்தியொரு தேங்காய்க்குப் பதில் பத்தொன்பது இருந்தால் வாக்குவாதம் ஏற்படும். பின் தகுந்த சமாதானம் கூறிச் சமாதானம் செய்து கொள்வர்.

பெண் வீட்டார் பரிசுப் பொருள்களை ஏற்றுக் கொண்டதும், வந்தவர்களுக்கு விருந்தும், மதுவும் வழங்குவார். விருந்து முடிந்ததும், எல்லோரும் பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் செல்வர். பெண் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு வந்ததும், வாசலின் முன்னால் அரசாணைக்கால், அரசாணைப்பாளை முதலியன வைத்து, அதற்குரிய சடங்குகள் முறையாக செய்யப்படும்.

மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்பட்டு உலக்கையும், தடிக்கம்பும், கீழே பாவப்பட்டுச் சேலை விரித்து நெல் தூவப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்த்தப்படுவர். மாப்பிள்ளை வீட்டில் இருந்து ஒருவரைப் பண்ணையார் வீட்டிற்கு அனுப்புவார். பண்ணையார்தான் தாலி கட்டும் நேரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும். சோமன் கூறை, தாலி முதலியனவும் அவரிடமிருந்து தான் பெற்று வரவேண்டும். கூறைப்புடவையும் தாலிப்பாசியும் பண்ணையரின் ஏஜெண்டிடம் பெற்றுக் கல்யாண வீட்டிற்கு வருபவரைக் கொட்டு மேளத்துடன் வரவேற்பார். குடிப்பிள்ளை (வண்ணார்) சடங்கு செய்ய மணமகன், மணமகள் கழுத்தில் தாலி கட்டுவான். திருமணம் முடிந்ததும் உறவினர்கள் புறப்பட்டுச் சென்று விடுவர். மணமகனும், மணமகளும் அன்று மாலையில் பண்ணையாரிடம் சென்று ஆசி பெறுவர். பண்ணையார் ஆசி வழங்குவதன் அடையாளமாக மூன்று வள்ளம் நெல்லை

அடியாட்கள் மூலம் அவர்கள் முன்னால் கொட்டச் செய்வார். அன்று இரவு மணமகள் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பண்ணையார் விருப்பத்திற்கு இணங்க அவரிடம் அனுப்பப்படுவாள். இவ்வாறாகத் தாகம் நாவலில் அடிமைப் பறையர்களின் திருமணம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பண்ணை ஆதிக்கம் எந்த அளவுக்குக் குடும்ப உறவுகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தியது என்பது தெரிய வருகிறது.

5.6.3. சங்கம்-திருமணச் சடங்கு

மலைவாழ் மக்கள் திருமணச் சடங்கு சங்கம் நாவலில் படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திருமணச் சடங்குகள் சமவெளிக் கொங்கு வேளாளர் திருமணச் சடங்குகளைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது. பிடாரி-கருமன் திருமணம் வாயிலாக மலைவாழ் மக்கள் திருமணச் சடங்கு அறியப்படுகிறது. பெண்ணுக்கான பரிசுப் பணத்தை மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பரிசுப் பணம் பதினாறரை ரூபாயும், பெண்ணுக்கேற்றபடி ஐநூறு, ஆயிரம், ஆயிரத்தைநூறு என ஒரு தொகையை முடிவு செய்வார். பெண் வீட்டார் கேட்கும் பரிசுப்பணத்தை, மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்ட பின் திருமணத்தை உறுதிசெய்து பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்குப் பெண்ணுறுதி கொடுக்கவேண்டும். மண்ணைத் தொட்டுச் சத்தியம் செய்து கொடுப்பார். சத்தியம் செய்த பின் ஊர்க்கவுண்டரிடம் திருமணத்திற்கான அனுமதி வாங்கியபின் நெல்குத்தித் திருமணக் காரியங்களைத் தொடங்குவார்.

திருமணத்திற்கு முதல்நாள் திருமண வேலைகளைச் செய்தவற்கென அன்று மாலை வீட்டுக்கு ஒருவர் வீதம் வந்து செயல்படுவர். ஊரில் எந்த வீட்டில் திருமணம் நடந்தாலும் வீட்டிற்கொருவர் திருமண வேலை பார்க்க வரவேண்டும். ஏனோதானே என்று பெரும்போக்காக இருந்துவிடக்கூடாது. இது ஒரு சமூகக் கட்டுப்பாடு சமூக நிர்ப்பந்தம், ஒவ்வொருவருக்குமான சமூகப் பாதுகாப்பு.

திருமணப் பந்தல் போடுவது, வேய்வது எனப் பல வேலைகளைச் செய்வார். இரவு நேரத்தில் உற்றார், உறவினர் வந்து குழுமியதும் பறை மேளம் அடித்து, உறுமி முழங்கி, கொம்பூதி, கூத்துக்களை நடத்துவர். அரிச்சந்திரன் கதை, அபிமன்யு கதை, இப்படி ஏதாவது ஒரு கூத்து நடந்து முடிந்தபின் அரிசிச்சோறு, புளிரசம் இவற்றுடன் விருந்து நடைபெறும். இதுதான் அவர்களின் சிறப்பு விருந்து. விருந்தினர்களுக்குச் சந்தனம் பூசி, விரிக்கப்பட்ட பந்தியில் அமரவைப்பார். உறவினர்கள் தாங்கள் கொண்டு வந்த நான்கு குச்சிகளைக் கொண்டுச் சவரம் கட்டி வைத்து, அதன் மீது இலைகளை வைத்து, சோற்றுக் குவியலின் மீது வார்க்கப்படும் புளிரசம், வெள்ளப் பெருக்கெடுக்காமல் அணையிட்டுத் தடுத்துப் பாத்தி கட்டுவர்.

உணவுக் கூடைகள், தண்ணீர்ச் செம்பு நிறைத்து, அவர்கள் முன் வைத்து, பெண்ணின் தாய், தந்தை அவர்கள் முன் விழுந்து வணங்கிச் சாப்பிட வேண்டுவார். ஒவ்வொரு பந்திக்கும் அவர்கள் அப்படியே வணங்க வேண்டும். அப்போது தான் உறவினர்கள் உணவு உட்கொள்வர். இல்லையேல் அவமரியாதையாகக் கருதி எழுந்துவிடுவர்.

உணவு உண்டு முடிந்ததும் இரவு முழுவதும் கூத்து நடக்கும். விடியற்காலையில் மணமக்கள் நல்ல வேளையில் கோவில் வந்து சேர்வர். திருமணம் ஊர்க் கோயிலிலோ, பூசாரி வீட்டிலோ தான் நடப்பது வழக்கம், திருமணத்தை ஊர்க்கவுண்டர், கரைகாரன் பூசாரி, தண்டல் ஆகியவர்கள் நடத்தி வைப்பார்கள். கரைகாரன் கவுண்டருக்குச் சந்தனம் பூசிவிடவேண்டும். கரைகாரன் மற்ற எல்லோருக்கும் சந்தனம் பூசிவிட வேண்டும்.

ஊர்ப்புறத்தில் கோவிலருகில் கட்டப்பட்டுள்ள கோவில் வீட்டில், தனித்தனியாக மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் தங்கியிருப்பார்கள். கரைகாரர்களின் கடமைகள் ஏராளம். பெண்ணுக்கும், மாப்பிள்ளைக்கும் கரைகாரர்கள் தான் சந்தனம் பூசிவிடுவர். மாலையிடுவர். கங்கணம் கட்டுவர். மணவறையில் மணமக்களை அமர்த்துவதற்குமுன், கரைகாரர்கள் தனித்தனியாக இருவரையும் தூக்கிக் கொண்டு மூன்று முறை மணவறையைச் சுற்றிவருவர். ஒரு கரைகாரர் மணமகனையோ, மணமகனையோ சுமந்துவர, மற்ற கரைகாரர், பாயைக் கட்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு, தண்ணீர்ச் செம்புடன் பின் தொடர்ந்து சுற்றிவர வேண்டும். இது வழிவழியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உரிமைகளாகும். சம்பிரதாய முறைப்படி அவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்து மணமக்களைத் தூக்கி வந்து மணவறையில் பலகையில் அமர்த்தியதும், முறை மாமன் பாடுவார். 'ஆறு ஆறாப் போற பன்னி' எனத் தொடங்கும் பாடல். இது என்றோ ஒரு காலத்தில் ஏதோ ஒரு மாமனுக்கு உறுதிசெய்யப்பட்ட அக்கா மகள்

கைமாறிப் போய்விட்டாளாம். தன் உரிமை பறிபோனதென்று, ஊராரிடம் முறையிட்டாளாம் மாமன். அதற்காக ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதாம். குற்றப்பணம் என்றில்லாமல், 'உரிமைப்பணம்' என்று வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அது வழிவழியாகக் காலங்கடந்து உரிமை என முழங்கப்படுகிறது. கவுண்டர்கள் சம்பிரதாயப்படி, வழக்குப் பேசி மாமனுக்குப் பெற்றுக் கொடுப்பர். இதனைத் தாகம் நாவல் 'கொழுந்திப்பணம்' என்று குறிக்கிறது.

உயர்ந்த கல் மேடையீது, பாய், தண்ணீர்ச் செம்பு, சந்தனப் பேழை ஆகியவை வைக்கப்படும். மாப்பிள்ளை வீட்டாரும், பெண் வீட்டாரும் கவுண்டர், கரைகாரர், கால்களில் விழுந்து வணங்குவர். திருமணச் சடங்கை முடிந்துத் தர கரைகாரர் கடமைகளைச் செய்யத் தொடங்கும் முன் கவுண்டரின் காலில் விழுந்து வணங்குவார். கவுண்டர் 'மகராசனாயிரு' என வாழ்த்திய பின் கரைகாரர் மகிழ்வோடு 'தாலிகட்டலாமா' எனக் கவுண்டரிடம் கேட்பார். கவுண்டர், கர்வமும் பெருமையும் பொங்கச் சரி எனச் சைகை புரிவார். கரைகாரன் தாலியை எடுத்துக் கவுண்டரிடம் கொடுப்பர். மணப்பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டும் உரிமை கவுண்டரைச் சார்ந்தது. மணமகன் பார்வையாளன் மட்டுமே. தாலி கட்டும் உரிமை அவனுக்கு இல்லை.

பெண் மணவறைக்கு வந்து சேர, மாமன் அனுமதியை எதிர்பார்த்து, நிற்பாள். மாமன் அனுமதியின்றிக் கரைகாரர், மணப்பெண்ணை மணவறைக்குத் தூக்கிச் செல்லக்கூடாது. மாமன் 'வெள்ளிக்கடை தெறந்து

விட்டோட்டு பூந்தேரை' என உத்தரவு தருவான். இனி அவனுக்கு அவன் உரிமை இல்லை. மணமகன் அந்த உரிமையை விலை கொடுத்து வாங்கிவிட்டான். கவுண்டரிடம் கரைகாரர் கொடுத்த தாலியைக் கவுண்டர் கட்டுவர். அப்போது கரைகாரர் மூவர் மணப்பெண்ணின் பின்பக்கம் நிற்பார். கவுண்டர் பெண்ணின் கழுத்தில் தாலி கட்டியதும், எல்லோரும் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குச் செல்வர். கரைகாரர் கவுண்டருக்குச் சந்தனம் பூசுவான். வந்திருக்கும் விருந்தினர்களுக்குத் தண்டல்காரன் சந்தனம் பூசுவான். சம்பிரதாய உபசரிப்புகள் நடந்து முடிந்ததும் கவுண்டர் தனது முதல் மொய் வழங்க, வந்திருப்போர் அனைவரும் தங்கள் சக்திக்கேற்பவும், தங்கள் பெற்ற மொய்க்கு ஏற்பவும் மொய்ப்பணம் செலுத்துவர்.

கவுண்டர் வீட்டுக்குக் கூடை நிறைய சாதமும், தேங்காய் பழமும், தண்டல் மூலம் அனுப்புவார். பாய்ப்பணம், என்று 'ஆறேகால் ரூபாய்' கொடுக்க வேண்டும். இவையனைத்தும் கவுண்டருக்கீசீ செலுத்தப்படும் கவுரவமிக்க காணிக்கைகளாகும். திருமணம் முடிந்து வீடு திரும்புவோருக்கு ஆளுக்கு ஒரு குத்துச் சோறும் 'பட்டி வரிசை' என்று ஊர்வாரியாகத் தேங்காய், பழமும் கொடுத்து அனுப்புவார்கள்.

பெண்ணின் தந்தை ஊராருக்குச் சன்மானம் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் வேலைகட்கு அவன் கொடுக்கும் அங்கீகாரம் வசதிக் கேற்ப அதன் அளவு இருக்கம். குறைந்தது ஒரு மொடா அரிசியும், நூறு ரூபாயும் கொடுக்கவேண்டும். அதை ஊர்க்காரர்கள் வீடெண்ணிப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள். பின் மணமகளை மணமகன் வீட்டில் விட்டுவிட்டு எல்லாரும்

வீடு திரும்புவர். இவ்வாறாக மலைவாழ் மக்கள் திருமணச் சடங்குகளைச் சங்கம் நாவல் தெளிவாக்குகிறது. இன்றைக்கும் இந்தச் சடங்குகள் முறையாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன.

மலைவாழ் கவுண்டர் மக்கள் திருமணச் சடங்குகளும், சமவெளிக் கவுண்டர்கள் திருமணச் சடங்குகளும், ஒரு சில இடங்களில் ஒத்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. ‘கொழுந்திப்பணம்’ வாங்கும் முறை இவ்விரு இனங்களிலும் பொதுவாக வழங்கிவரும் சடங்காக இருந்து வருகின்றது. இச்சடங்குகள் வாயிலாகச் சமூகப் பண்பையும், சமூகப் பண்பின் வாயிலாக, வட்டாரப் பண்பையும் பண்பாட்டையும் எளிதில் உணரலாம்.

5.7.1. வேலை வாய்ப்பில் சம உரிமையின்மை

இன்றைய உலகில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகராகக் கல்வியில் உயர்ந்துள்ளனர். இதன் மூலம்,

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்

இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி”³²

என்ற பாரதியின் கனவை நனவாக்கி உள்ளனர்.

கல்வியில் பெண்கள் தங்கள் திறமையினால் ஆண்களை மிஞ்சி நிற்கின்ற நிலையினை இன்று காணமுடிகிறது. இருப்பினும் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் சமஉரிமை உள்ளது. ஆண்களுக்கு நிகரானக் கல்வியும், தகுதியும் பெற்றிருந்தாலும் சம்பளம் நிகராக இல்லை.

5.7.2. சமூகக் கட்டுப்பாடுகள்

சமூகம் பெண்களுக்குப் பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. அவை பெண்களின் பாதுகாப்பின் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லி வருகிறது. இத்தகையக் கட்டுப்பாடுகளுள் விதவை மண எதிர்ப்பு முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. பெண்கள் கணவன் இறந்தபின் மறுமணம் செய்து கொள்ள முடியாது என்ற நிலை ஓரளவு மாறினாலும் முழுமையான மாற்றம் இன்னும் வரவில்லை. ஆண்களின் மறுமணத்திற்கு முழு ஆதரவு தெரிவிக்கும் சமூகம் பெண்களின் மறுமணத்தினை மறைமுகமாக எதிர்க்கிறது. அந்த எதிர்ப்புக்குக் குழந்தைகள் காரணங்களாகக்கப்படுகின்றன.

விதவைகளுக்குச் சமுதாயம் அளிக்கும் கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாகும். உடன்கட்டை ஏறுதல், மறுமணம் மறுத்தல் போன்றன தடைச் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் விதவைக்கோலம் சமுதாய வழக்கில் இன்றும் உள்ளது. அவர்கள் இன்றும் மங்கள நிகழ்ச்சிகளில் ஒதுக்கி வைக்கப்படுதல் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பெண்ணுக்கு மட்டுமே கற்பு என்ற நிலையினைச் சமுதாயம் ஆதரிக்கிறது. எதிர்பாராதவிதமாக பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளான பெண்கள் சமுதாயத்தில் குற்றவாளியாக நிற்க வேண்டிய நிர்பந்தம் உள்ளது. இவை போன்ற இன்னும் பல சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக உள்ளன.

5.7.3. போராட்டங்களில் பெண்கள் பங்கு

மாரக்காள்

தனது குடும்பத்தில் எந்த நிகழ்வு நடந்தாலும் அதற்கெல்லாம் ஆண்டவனை நம்புவள் மாரக்காள். “ஆண்டவன் எழுதின எழுத்தை மாத்தி எழுதிட முடியுமா”³³ வடக்குமா இருக்குற அண்ணமாரே! வாயில்லாச் சீவெ நீதா அதுக்குத் துணையிருக்கணும் என்று எல்லாவற்றிற்கும் கடவுளையே துணைக்கழைப்பவள். உடல் உழைப்பிற்கு என்றும் பின்வாங்காதவள். தன் பிள்ளைகள் மேல் அளவற்ற பாசத்தைக் கொட்டியவள். தன் மகள் பழனியம்மாள் திருமணத்தின் போது அவளை இழிவாகப் பேசிய பெரியண்ணனைப் பார்த்து கடிகின்றாள். “பிரச்சனைகள் தொடர்ந்து வரும் போது தன்நிலை மாறுகிறாள் மாரக்காள். வரிகொடுக்க முடியாநிலையில் ஊரார் கதவைப் பிடுங்க வருகிறார்கள். ‘டேய், கதவைத் தொடாதே’ எனத் தலையாரியைப் பார்த்துச் சத்தமிட்ட நிலையில் மாற்றத்தைக் காணமுடிகிறது. வரி கொடுக்காதவர்களுக்குக் கோயில் கிடையாது எனக் கூறக் கேட்ட மாரக்காள், “கோயிலு வாண்டாம், இத்தன நாளுப்பட்ட கஷ்டத்த விடப் புதுசா ஒண்ணும் இன்னுமே வந்துடப் போறதில்லை”³⁴ எனக் கூறுகிறாள். சமுதாய மதிப்புகளையே எதிர்க்கத் துணிந்த பாத்திரமாக மாரக்காள் மாறிவிட்டாள்.

வள்ளி

“காத்தானின் மனைவி வள்ளி. கணவன் சவுக்கடிப்பட்ட செய்தி கேட்டு, தன் மாமியாரிடம் அவள் எதிர்ப்புக் குரலைத் தெரிவிக்கிறாள். தன் குழந்தை சுடு மண்ணில் புரண்ட காட்சியைக் கண்டும் காணாமல் இருந்த கவுண்டரைப் பார்த்து, அட சண்டாளா! நீயும் பிள்ளை குட்டியெ

பெத்தவந்தானே! இதப் பார்த்துக்கிட்டு இருக்க உம் மனசு எப்படி செஞ்சது?"³⁵ எனக் கூறுவது முதல் பெண் எதிர்ப்புக் குரலாக நாவலில் ஒலிக்கிறது.

திருமி

சடையனின் தாயாக வரும் இவள் பிள்ளைப் பாசத்தில் சிக்குண்டவள். உழைப்புக்குப் பெயர் போனவள். தாகத்தில் வரும் மாரக்காள் போல கூதிர்கால அடிகாலைப் பொழுதைக் கண்டு பயப்படாதவள்.

பிற பெண்கள்

கருமாயி, நாச்சாயி, பொன்னம்மாள் போன்ற பெண் பாத்திரங்கள் தொடக்கத்தில் மரபு பிடியிலிருந்து மாறாதவர்களாக இருந்தாலும் சடையனது செயலைக் கண்டித்த மலைவாழ் மக்களைப் பார்த்து எதிர்க்குரல் எழும்பும் போது முழுமையாக மாறிவிடுகிறார்கள்.

தங்கம்மாள்

பெரியண்ணன் வாழும் அதே ஊரில் பிறந்து வளர்ந்தவள். வசதியற்ற குடும்பத்தில் பிறந்து வசதியற்ற ஒருவனையே கைப்பிடித்து ஏழாண்டுகள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தவள். கணவன் இறந்துவிடப் பிறந்தகம் வருகிறாள். யாருமற்ற நிலையில் கூலி வேலை செய்து வாழ்க்கை நடத்துகிறாள். பவளாயியைப் பிரிந்த நிலையில் இருக்கும் பெரியண்ணனுடைய நிலத்தில் வேலை செய்கிறாள். அவனுக்கேற்பட்ட முதுகுப் பிளவை நோய் காரணமாக ஏற்பட்ட மனிதநேயம் தூண்டியதால் தங்கம்மாள் அவனோடு சேர்ந்து வாழ முற்படுகிறாள்.

பெரியண்ணனோடு வாழ்ந்த நிலையில் கரு உண்டாகிறது. கருக்கலைப்புச் செய்து உயிரையும் விடுகிறாள். கணவனை இழந்தவள் மீண்டும் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடச் சமூகம் அனுமதிக்காததைக் காணமுடிகிறது.

பவளாயி

பவளாயியின் பெயராலேயே நாவல் அமைந்துள்ளது. பெண்ணுரிமைக்காகப் போராடியவள். கணவன் மனைவி உறவு, வெறும் பாலியல் சம்பந்தப்பட்டதன்று என்பதைத் தெளிவாய்க் கூறுகிறார் பவளாயி. இவளிடம் இரண்டு வகையான எதிர்ப்புகளைக் காணமுடிகிறது.

ஒன்று மனதுக்குள்ளேயே நின்று போகிற எதிர்ப்புணர்ச்சி

இரண்டு மனதுக்கு வெளியே போராடுகிற எதிர்ப்புணர்ச்சி

இளமை வயதில் நடந்த நெறி பிறழ்ச்சியே வாழ்க்கையை மாற்றிவிடுகிறது. இறுதியில் கணவன் மனைவி உறவு சிதைந்து போகிறது.

பவளாயி கணவனோடு நேருக்கு நேர் நின்று விவாதம் நடத்திவிட்டு வெளியேறியவள். முருகனுக்கு ஏற்பட்ட நோய் காரணமாகவே இம்முடிவைப் பவளாயி எடுக்க வேண்டியதாகிறது. தன்னுடைய எஞ்சிய காலத்தையாவது நோயின் இயலாமையில் படுத்திருக்கும் முருகனுக்கு உதவவேண்டும் என்றே எண்ணுகிறாள்.

உடல் தேவை கருதித் தன் கணவனைப் பிரிந்து வரவில்லை.

பெண்களின் வாழ்க்கை மதிப்புகளுக்கும் சமூக மதிப்புகளுக்கும் இடையில்

ஒரு போராட்டமே நடக்கிறது. வாழையடி வாழையாக இருந்து வந்த சமூக மதிப்புகள் மீறப்படுகின்றன.

பவளாயியின் உள் முரண்பாடுகளுக்கு மூலகாரணம் சமூக அமைப்பின் வெளிமுரண்பாடுகளேயாகும். இங்கே உள்முரண்பாடும் வெளி முரண்பாடும் பிணைந்திருப்பதன் விளைவாகப் பாத்திரங்களின் நிகழ்வுப் போக்குகள் சிக்கலுடையதாய் வளர்கின்றன. “வெளி முரண்பாடுகள் உள் முரண்பாடுகளைக் கூர்மையாக்குவதன் மூலம் அவற்றின் மீது வலிமையான தாக்கத்தைச் செலுத்த முடியும்... உள்முரண்பாடுகளையும் வெளிமுரண்பாடுகளையும் தீர்ப்பது சில புரட்சிகளின் நோக்கமாகும்”³⁶ எனும் கருத்து இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

5.7.4. ஆணாதிக்கச் சமூக மதிப்புகள்

‘பவளாயி’ நாவலில் ஆணாதிக்கச் சமூக மதிப்புகளே எதிர் அணியில் நிற்கின்றன. காலங்காலமாகக் கட்டிக்காக்கப்பட்டு வந்த சமூகக் கட்டுக்கோப்பு சிதைகின்றது. சமுதாய மாற்றத்திற்குப் பெண்களின் பங்கு இன்றியமையாதது. இது உலக இயல்பு. இந்நடப்பியலில் போராட்டங்களில் பெண்கள் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது.

“காத்தான் அடிக்கப்பட்டுச் சாணிப்பால் குடித்த நாளில் அவன் மனைவி வள்ளி உரிமைக்குரல் எழுப்புகிறாள். பண்ணையார், வள்ளி-காத்தான் குழந்தைக்கு எமனாக மாறும் போது வள்ளி பண்ணையாரை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்புகிறாள்.”³⁷ என்ற வரிகள் காட்டும். அந்தப் பண்ணைப் பரப்பில் முதன் முதலாகப் பண்ணையாரை எதிர்த்து ஒரு அடிமைப்

பெண்ணின் குரல் ஒலித்தது எனத் தாகம் நாவல் பெண்கள் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டதைக் காட்டுகிறது.

கருமாயியைக் கந்துக்காரன் இழுத்துச் சென்ற கொடுமையைப் பொன்னம்மாள் நாச்சாயி ஆகிய பெண் பாத்திரங்கள் எதிர்க்கின்றன. இதனை, “ஆண்களே ஊர்க்கட்டுப்பாட்டை எதிர்க்காத நிலையில் சர்க்காரு வேலைக்காரன்னு சட்டைபோட்டுக்கிட்டவனெல்லாம் மலக்காரங்க காசும் மாருள்ள பொம்பளையும் மடுவுத்தண்ணியைக் குடிக்கிறாப்லே சொந்தம் கொண்டாடும் போது பாத்துக்கிட்டு இருக்கணும்கறையா?”³⁸ என்ற வரிகள் காட்டும். ஆவேசக் குரல் எழுப்புக்கின்றனர். பொன்னம்மாள், நாச்சாயி போன்றோர்களது செயல் மலைவாழ் மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்தது. இவ்வாறு மூன்று நாவல்களிலும் போராட்டங்களில் பெண்கள் பங்கேற்பதாகக் காட்டுவதன் வாயிலாகப் பழமை வாதங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற உள்ளமும் அதற்குப் பெண்கள் பங்கு இன்றியமையாதது என்பதையும் ஆசிரியர் புலப்படுத்துகிறார்.

தொகுப்புரை

கு. சின்னப்ப பாரதி நாளை நடப்பதை அறிந்த நாவல் ஆசிரியர். எதிர்காலத்தின் மீது வலுவான நம்பிக்கை கொண்டவர். காலப்போக்கில் சமுதாய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தே தீரும் என்ற மார்க்சியப் பற்றாளர். இவரின் நாவல்கள் மனிதாபிமானத்தையும், சமதர்மத்தையும் முன் வைக்கின்றன. இவரின் நோக்கம் புத்தகங்கள் படைப்பதன்று. புத்துலகம் படைப்பது. புரட்சி என்பது புரிந்தவர்கள் செய்வது. வரலாற்றுப் படிப்பினைகளின்படிச் சோசலிசம்

சமுதாய மாற்றம் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. சுரண்டலும் அடக்குமுறையும் தாங்க முடியாத அளவுக்கு வந்து இனிப் பொறுமையோடு இருக்க இயலாது என்று சினந்து சீறி எழ வேண்டும் என்பதனை இவர் தமது நாவல்களில் போராட்டக்களமாக அமைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஆசிரியர் தம் நாவல்களில் பெண்கள் பற்றிய சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறியுள்ள முறை இந்த இயலில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. முதலில் பெண்ணின் தோற்றமும், அதன் வளர்ச்சியும் எப்படி உலகத்திற்கு உணர்த்தப்பட்டது என்பதனையும், மேலை நாட்டுப் பெண்களில் வரலாற்று சிறப்பினையும், பெண்களின் வகைகள் பற்றியும், இந்தியளவில் பெண் நிலை வரலாற்றினையும், ஆங்கிலேயர் காலத்தின் பெண்ணின் சிறப்புகள் பற்றியும், தமிழகத்தில் பெண்ணின் நிலை வரலாறும் அவற்றின் சிறப்புகள் பற்றியும் எடுத்து கூறப்பட்டுள்ளது. இறுதியில் கு. சின்னப்ப பாரதியின் நாவலில் பெண்களில் நிலை, பிரச்சனைகள், குழந்தைத் திருமணம், பெண் சிசுக்கொலை, பாலியல் கொடுமைகள், வரதட்சணை, வேலைவாய்ப்பு, சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், போராட்டங்களில் பெண்கள் பங்கு போன்றவைகள் அனைத்தும் பெண்களுக்குச் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளை அனைத்தும் விளக்கிக் கூறி இறுதியில் பெண்கள் போராட்டம் ஏற்பட்டு அதன் வாயிலாக வெற்றி அடைவதாக இந்த ஆய்வின் இறுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இரா. பிரேமா, 'பெண்ணியம் அணுகுமுறைகள்', ப.18
2. மேலது, ப.11
3. Madras University, English-Tamil Dictionary, p.379
4. Dellux Dictionary, p.670
5. ச. முத்துசிதம்பரம், பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.9
6. மேலது, ப.10
7. ஜான் சாமுவேல், 'ஷெல்லியும் பாரதியும்', ப.372
8. இரா. பிரேமா, 'பெண்ணியம்', ப.23, 16
9. பி.எஸ். சாமி, 'தமிழ் இலக்கியத்தின் தாய்தெய்வ வழிபாடு'. ப.27
10. ஏ.கெல்ஸ் 'குடும்பச் சொத்துரிமை அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்' ப.80
11. மேலது, ப.82
12. சு. இளங்கோ, பாரதிதாசன் படைப்புக் கலை, பக்.287, 291
13. இரா. பிரேமா, 'பெண்ணியம், பக்.200-201
14. மேலது, ப.152, 156
15. ஆனந்த குமாரசாமி, 'சிவானந்த நடனம்', ப.114-115
16. மேலது, ப.243
17. மேலது, ப.246
18. மேலது, ப.247
19. திருவள்ளுவர், திருக்குறள்-வாழ்க்கைத் துணைநலம் அதிகாரம், ப.35
20. மேலது, இல்லறம், ப.5, 9
21. சி.என். குமாரசாமி, பெண்ணிய நோக்கில் பாரதியார், ப.450
22. மேலது, ப.452

23. சி.என். குமாரசாமி, பெண்ணிய நோக்கில் பாரதியார், ப.450
24. மேலது, ப.452
25. சின்னப்ப பாரதி, கு. சங்கம், ப.137
26. டாக்டர். திருமதி. முத்துச்சிதம்பரம், பெண்ணியம் தோற்றம் வளர்ச்சி, ப.133
27. திரு.வி.கவின். சமுதாய நோக்கு, ப.124
28. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'தாகம்', ப.123
29. மேலது, ப.406
30. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'பவளாயி', பக்.20-21
31. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'தாகம்', ப.128
32. பாரதியார் கவிதைகள், பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, ப.273
33. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'தாகம்', ப.226-227
34. மேலது, ப.450
35. மேலது, ப.396
36. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'பவளாயி', பக்.20-21
37. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'தாகம்', ப.209
38. கு. சின்னப்ப பாரதி, 'சங்கம்', ப.307